

Конвенсияи Созмони Милали Муттаҳид зидди корупсия

Пешгуфтор

Давлатҳои иштирокчии ҳамин Конвенсия.

бо изҳори ташвиш аз қиддияти масъалаҳо ва таҳдидҳои коррупсия барои амният ва суботи ҷомеа, ки арзишҳо ва ниҳодҳои демократӣ, меъёрҳои ахлоқӣ ва адолатро халалдор месозад, ба рушди устувор ва тартиботи ҳуқуқӣ зарар мерасонад,

инчунин бо изҳори ташвиш аз алоқаҳои байни коррупсия ва шаклҳои дигари ҷинояткорӣ, аз ҷумла ҷинояткориҳои муташаккилона ва иқтисодӣ, ҳамчунин қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ,

бо изҳори ташвиши минбаъда аз ҳолатҳои коррупсия вобаста ба ҳаҷми калони дорой, ки метавонад қисми назарраси захираҳои давлатро ташкил диҳад ва ба суботи сиёсӣ ва рушди устувори ин давлатҳо таҳдид намояд,

бо изҳори боварӣ аз он, ки коррупсия қайҳо масъалаи минтақавӣ набуда, ба зухуроти трансмиллӣ мубаддал гаштааст, ба ҷомеа ва иқтисодиёти ҳамаи кишварҳо муҳомила менамояд ва аз ин ҷиҳат аҳамияти истисноии муҳими ҳамкориҳои байналмилалиро дар соҳаи пешгирии коррупсия ва мубориза бо он шароит муҳайё месозад,

инчунин бо изҳори боварӣ аз он ки муносибати фарогир ва бештар бонизом барои пешгирии самараноки коррупсия ва мубориза бар зидди он зарур аст,

бо изҳори боварии минбаъда аз он, ки мавҷудияти ёриҳои техникии метавонад дар тавсеаи имкониятҳои давлатҳо нақши муҳим бозад, аз ҷумла бо роҳи пурзӯр намудани иқтидор ва таъсис додани институтҳо дар соҳаи пешгирии самараноки коррупсия ва мубориза бар зидди он,

бо изҳори боварӣ аз он, ки ғайриқонунӣ ба даст овардани боигарии шахсӣ метавонад ба ниҳодҳои демократӣ, иқтисодиёти миллӣ ва тартиботи ҳуқуқӣ зарари қиддӣ расонад,

бо аъзи қатъии боз ҳам самараноктар пешгириӣ, ошкор ва қатъ кардани интиқоли байналмилалии доройҳои ғайриқонунӣ ба даст овардашуда ва таҳкими ҳамкориҳои байналмилалӣ дар амалӣ намудани чораҳо ҷиҳати бозгардонидани доройҳо,

принсипҳои асосии татбиқи дахлдори ҳуқуқиро дар рафти муҳофизати ҷиноятӣ ва граждандӣ ё маъмури барои муқаррар намудани ҳуқуқҳои амволи тасдиқ намуда,

бо назардошти он, ки пешгириӣ ва решакаи кардани коррупсия вазифаи ҳамаи давлатҳо ва барои таъмини самаранокии қўшишҳои худ дар ин соҳа онҳо бояд бо дастгириӣ ва иштироки гурӯҳҳо ва шахсони алоҳидаи берун аз доираи бахши оммавӣ, ба монанди ҷомеаи шаҳрвандӣ, ташкилотҳои ғайриҳукуматӣ ва созмонҳои дар заминаи ҷамоат амалкунанда бо якдигар ҳамкорӣ намоанд.

инчунин бо назардошти принсипҳои дахлдори идораи корҳои оммавӣ ва амволи оммавӣ, адолат, ҷавобгарӣ ва баробарӣ дар назди қонун ва зарурати таъмини бовиҷдонӣ, устувории садоқат инчунин мусоидат ба ташаккули фарҳанге, ки коррупсияро инкор мекунад,

фаъолияти Комиссияи оид ба пешгирии ҷинояткорӣ ва адолати судии ҷиноятӣ ва Раёсати Созмони Милали Муттаҳид оид ба маводи нашъаовар ва ҷинояткориро дар соҳаи пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он баланд арзёбӣ намуда,

бо истинод ба фаъолияти дигар созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ, ки дар ин самт анҷом медиҳанд, аз ҷумла фаъолияти Иттиҳоди Африка, Иттиҳоди Европа, Ҷомеаи давлатҳои Араб, Созмони давлатҳои Америка, Созмони рушд ва ҳамкориҳои иқтисодӣ, Шӯрои Европа ва Шӯрои ҳамкориҳои гумруқӣ (ки ҳамчун Созмони умумиҷаҳонии гумруқӣ маъруф аст),

ҳуҷҷатҳои бисёрҷонибаро оид ба пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он, аз ҷумла Конвенсияи байниамерикоии мубориза бар зидди коррупсия, ки Созмони давлатҳои Америка 29 март соли 1996 қабул намудааст, Конвенсия дар бораи мубориза бар зидди коррупсия, ки шахсони мансабдори ҷомеаҳои Европой ё шахсони мансабдори Давлатҳои иштирокчии Иттиҳоди Европаро дар бар мегирад ва Шӯрои Иттиҳоди Европа 26 май соли 1997 қабул кардааст, Конвенсия дар бораи мубориза бар зидди фурӯхташавии шахсони мансабдори хориҷӣ ҳангоми бастанӣ аҳдҳои байналмилалии тиҷоратӣ, ки Созмони рушд ва ҳамкориҳои иқтисодӣ 21 ноябри соли 1997 қабул кардааст, Конвенсия дар бораи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои коррупсия, ки Кумитаи Вазирони Иттиҳоди Европа 27 январ соли 1999 қабул кардааст, Конвенсия дар бораи ҷавобгарии гражданию ҳуқуқӣ барои коррупсия, ки Кумитаи Вазирони Иттиҳоди Европа 4 ноябри соли 1999 қабул кардааст ва Конвенсияи Иттиҳоди Африка дар бораи пешгирии коррупсия ва

мубориза бар зидди он, ки аз ҷониби Сарони давлатҳо ва ҳукуматҳои Иттиҳоди Африка 12 июли соли 2003 қабул гардидааст, бо миннатдорӣ ба маълумот гарифта,

29 сентябри соли 2003 эътибор пайдо намудани Конвенсияи Созмони Милали Муттаҳид зидди ҷинояткориҳои муташаккили трансмиллиро маълум дониста,

ба мувофиқаи зайл расиданд:

БОБИ 1. Муқаррароти умумӣ

Моддаи 1. Мақсадҳо

Мақсадҳои ҳамин Конвенсия аз инҳо иборатанд:

а) мусоидат ба қабул ва таҳкими чораҳои, ки ба пешгирии судманд ва таъсирнокии коррупсия ва мубориза бар зидди он нигаронида шудаанд;

б) ҳавасмандсозӣ, сабук намудан, дастгирии ҳамкориҳои байналмилалӣ ва ёриҳои техникӣ дар пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он; аз ҷумла андешидани чораҳои баҳри баргардонидани дорой;

с) ҳавасмандсозии покҷидонӣ, садоқат ва масъулиятшиносӣ, инчунин идораи дахлдори қорҳои оммавӣ ва амволи оммавӣ.

Моддаи 2. Истилоҳот

Барои мақсадҳои ҳамин Конвенсия истилоҳоти зерин истифода мегарданд:

а) "шахси мансабдори оммавӣ" - i) ҳар шахси таъиншаванда ё интихобшавандае, ки дар мақомоти қонунгузорӣ, иҷроия, маъмурӣ ё судии Давлати иштирокчӣ дар асоси доимӣ ё муваққатӣ, барои музд ё бе подоши меҳнат ягон вазифаи ишғол менамояд, новобаста аз сатҳи мансаби ин шахс; ii) ҳар шахси дигаре, ки ягон вазифаи оммавино иҷро мекунад, аз ҷумла барои идораи оммавӣ ё муассисаи оммавӣ ё кадом як хизматрасонии оммавино пешниҳод менамояд, чуноне ки он дар қонунгузориҳои дохилии Давлати иштирокчӣ муайян гардидааст ва тавре, ки дар соҳаи дахлдори танзими ҳуқуқи ин Давлати иштирокчӣ истифода мешавад; iii) ҳар шахси дигаре, ки ба сифати "шахси мансабдори оммавӣ" дар қонунгузориҳои дохилии Давлати иштирокчӣ муайян мегардад. Бо вучуди ин барои мақсадҳои қабули баъзе чораҳои мушаххаси пешбинишудаи боби II ҳамин Конвенсия мафҳуми "шахси мансабдори оммавӣ" метавонад ҳар шахсро дар бар гирад, ки ягон вазифаи оммавино иҷро ё кадом як хизматрасонии оммавино пешниҳод менамояд, чуноне ки он дар қонунгузориҳои дохилии Давлати иштирокчӣ муайян гардидааст ва тавре, ки дар соҳаи дахлдори танзими ҳуқуқи он Давлати иштирокчӣ истифода мешавад;

б) "шахси мансабдори оммавии хориҷӣ" - ҳар шахси таъиншаванда ё интихобшаванда, ки дар мақоми қонунгузор, иҷроия, маъмурӣ ё судии давлати хориҷӣ ягон вазифаи ишғол менамояд ва ҳ.ар шахсе, ки ягон вазифаи оммавино барои давлати хориҷӣ анҷом медиҳад, аз ҷумла барои идораи оммавӣ ё муассисаи оммавӣ;

с) "шахси мансабдори оммавии созмони байналмилалӣ" - хизматчиҳои граждании байналмилалӣ ё ҳар шахсе, ки ваколатдор аст, аз номи чунин созмон амал кунад;

д) "амвол" - ҳама гуна дорой, хоҳ моддӣ ё ғайримоддӣ, манқул ё ғайриманқули дар мавод ё ҳуқуқҳои ифодаёфта, инчунин ҳуҷҷатҳои ҳуқуқӣ ё санадҳои, ки ҳуқуқи моликиятро ба чунин доройҳо ё манфиат ба онҳо тасдиқ менамоянд;

е) "даромад аз ҷиноят" - ҳама гуна амволе, ки бевосита ё бавосита дар натиҷаи содир кардани ягон ҷиноят ба даст оварда ё гирифта шудааст;

ф) "боздоштани амалиёт" ё ,ба ҳабс гирифтани, - манъи муваққатии интиқол, таҷдид, бегона кардан ё ҳаракати амвол ё ҳуқуқи муваққатии соҳибият ба чунин амвол ё амалӣ намудани назорати муваққатии он тибқи қарори суд ё мақоми дигари ваколатдор;

г) "мусодира" - қатъиян маҳрум намудан аз амвол тибқи қарори суд ё мақоми дигари ваколатдор;

ҳ) "ҳуқуқвайронкунии асосӣ" - ҳама гуна ҳуқуқвайронкуниҳо, ки дар натиҷаи он даромад ба даст оварда шуда, нисбати он метавонанд кирдорҳои содир гарданд, ки дар моддаи 23 ҳамин Конвенсия зикр шуда, таркиби ҷиноятро ташкил медиҳанд,

и) "таҳвили назоратшаванда" - усуле, ки ҳангоми он баровардан, гузаронидан ё ворид намудани як миқдор моли ғайриқонунӣ ё шубҳанок ба қаламрави як ё якчанд давлат бо розигӣ ва таҳти назорати мақомоти салоҳиятнок, бо мақсади тафтиши ягон ҳел ҷиноят ва ошкор намудани ашхоси дар содир кардани ин ҷиноят иштирокдошта дар назар дошта шудааст.

Моддаи 3. Доираи татбиқ

1. Ҳамин Конвенсия мутобиқи муқаррароти он барои пешгирӣ, тафтиш ва таъқиботи ҷиноятӣ барои коррупсия ва боздоштани амалиёт, ҳабс, мусодира ва баргардонидани даромадҳо аз ҷиноят истифода мешавад, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст.

2. Барои мақсадҳои татбиқи ҳамин Конвенсия, агар дар он тартиби дигаре пешбинӣ нагардад, шарт нест, ки ҳангоми содир намудани ҷиноятҳои дар он зикргардида ба амволи давлат зарар ё зиён расонида шуда бошад.

Моддаи 4. Ҳифзи истиқлолият

1. Давлатҳои иштирокчи ӯҳдадорҳои худро мувофиқи ҳамин Конвенсия, мутобиқи принципҳои баробарии соҳибистиқлоли ва тамомияти арзии давлатҳо ва принципи мудохила нанамудан ба қорҳои дохилии давлатҳои дигар ба амал мебарорад.

2. Ҳеч чиз дар ҳамин Конвенсия ба Давлати иштирокчи ҳуқуқ намендихад масъалаҳои ҳуқуқӣ ва вазифаҳоеро, ки ба тарзи истисноӣ мутобиқи қонунгузори дохилии тахти салоҳияти мақомоти ин давлати дигар қарор доранд, амалӣ намояд.

БОБИ II. Чораҳои пешгирии коррупсия

Моддаи 5. Сиёсат ва амалияи пешгирӣ ва муқобилат ба коррупсия

1. Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ сиёсати самаранок ва ҳамоҳангшударо бар зидди коррупсия таҳия ва амалӣ менамояд, ки он ба иштироки ҷомеа мусоидат карда, принципҳои тартиботи ҳуқуқӣ, идоракунии дахлдори қорҳои оммавӣ ва амволи оммавӣ, бовиҷдонӣ, устувори, шаффофият ва ҷавобгариро инъикос менамояд.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи кӯшиш менамояд намудҳои самараноки амалияро, ки ба пешгирии коррупсия равона гардидаанд, муқаррар ва кадр намояд.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи кӯшиш менамояд ҳуҷҷатҳои ҳуқуқии дахлдор ва чораҳои маъмуриро бо мақсади муайян кардани мутаносибии пурраи онҳо ҷиҳати пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он мунтазам баҳо диҳад.

4. Давлатҳои иштирокчи дар ҳолатҳои дахлдор ва мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ бо якдигар ва якҷоя бо созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ дахлдор дар таҳияи чораҳои дар ҳамин модда зикргардида ва мусидат ҳангоми амалӣ намудани онҳо ҳамкорӣ мекунанд. Ин ҳамкорӣ метавонад аз иштирок дар барномаҳои байналмилалӣ ва лоиҳаҳо иборат бошад, ки баҳри пешгирии коррупсия равона гардидаанд.

Моддаи 6. Мақом ё мақомот оид ба пешгирӣ ва муқобилият ба коррупсия

1. Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ мавҷудияти мақом ё ҳангоми зарурат мақомоти пешгирикунандаи коррупсияро тавассути чунин чораҳо таъмин мекунад:

а) пеш бурдани сиёсате, ки дар моддаи 5 ҳамин Конвенсия зикр шудааст ва ҳангоми зарурат амалӣ намудани назорат ва ҳамоҳангсозии татбиқи чунин сиёсат;

б) тавсеа ва паҳн намудани донишу малака оид ба пешгирии коррупсия.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи ба мақом ё мақомоти дар банди 1 ҳамин Конвенсия зикршуда мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ мустақилиятро таъмин менамояд, то ки чунин мақом ё мақомот тавонанд вазифаҳои худро самаранок ва дар шароити озод аз таъсири номатлуб анҷом диҳанд. Барои хайати махсусгардонидашуда бояд захираҳои моддии зарурӣ фароҳам оварда шуда, омодагии хайат ҷиҳати иҷрои вазифаҳои ба ӯҳдааш гузошташуда таъмин гардад.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи ба Муншии умумии Созмони Милалӣ Муттаҳид номгӯй, суроғи мақом ва мақомоте, ки ба Давлатҳои иштирокчи метавонанд дар таҳия ва амалӣ намудани чораҳои мушаххас оид ба пешгирии коррупсия кумак расонанд, хабар медиҳад.

Моддаи 7. Бахши оммавӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчи кӯшиш менамояд ва ҳангоми зарурат мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ чунин низомҳои қабул ба қор, интиҳоб, адои хизмат, болоравӣ дар хизмат ва баромадан ба истеъфоро барои хизматчиёни граждани ва дар ҳолатҳои зарурӣ дигар шахсони ба вазифаҳои оммавӣ интиҳобнашавандаро таъсис диҳад, дастгирӣ намояд ва таҳким бахшад, ки:

а) ба принципҳои самаранокӣ, шаффофият ва чунин меъёрҳои объективӣ ба монанди фаъолияти бенуқсон, адолатнокӣ ва қобилият асосёфтаанд;

б) расмиёти зарурии интиҳоб ва омода намудани кадрҳоро барои ишғол намудани мансабҳои оммавӣ, ки махсусан аз нигоҳи коррупсия осебпазир мебошанд, таҳия

менамояд ва дар ҳолатҳои зарурӣ ротатсияи ин кадрҳоро ба чунин вазифаҳо анҷом медиҳад;

с) ба пардохти муносиби мукофот ва муқаррар намудани маошҳои боадолатона, бо дарназардошти сатҳи рушди иқтисодии Давлати иштирокчӣ мусоидат менамояд;

д) ба татбиқи барномаҳои маърифатӣ ва таълимӣ мусоидат менамояд, то ки чунин шахсон ҳамаҷониба иҷроӣ дуруст, бовиҷдонона ва муносиби вазифаҳои оммавӣ талаботро қонеъ карда тавонанд, инчунин омодагии дахлдор ва заруриро таъмин менамояд, то ки онҳо ҳамаҷониба вобаста ба коррупсия ва ба иҷрои вазифаҳои алоқамандро амиқ дарк кунанд. Чунин барномаҳо метавонанд ба кодексҳо ё меъёрҳои рафтор дар соҳаҳои истифодаашон истинод намоянд.

2. Ҳар як Давлати иштирокчӣ инчунин имконияти қабули чораҳои қонунгузорӣ ва маъмуриро мутаносибан ба мақсадҳои ҳамин Конвенсия ва мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ баррасӣ мекунад, то ки нисбати номзадҳо ва барои интихоб ба вазифаҳои оммавӣ меъёрҳоро муқаррар намоянд.

3. Ҳар як Давлати иштирокчӣ инчунин имконияти қабули чораҳои қонунгузорӣ ва маъмуриро мутаносибан ба мақсадҳои ҳамин Конвенсия ва мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ баррасӣ мекунад, то ки ҳамаҷониба маблағгузории номзадҳо ба ансабҳои интихобшавандаи оммавӣ ва дар ҳолатҳои имконпазир – ҳамаҷониба маблағгузории хизматҳои сиёсӣ шаффофӣро пурзӯр намоянд.

4. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ кӯшиш менамояд чунин низомҳоро барпо, дастгирӣ ва таҳқим бахшад, ки ба шаффофӣ мусоидат намуда, пайдо шудани муҳолифати манфиатҳоро пешгирӣ мекунад.

Моддаи 8. Кодексҳои рафтори шахсони мансабдори оммавӣ

1. Бо мақсадҳои мубориза бар зидди коррупсия ҳар як Давлати иштирокчӣ мӯтабиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ, илова бар он поквичдонӣ, шарафнокӣ ва масъулиятшиносии шахсони мансабдорро ҳавасманд месозад.

2. Аз ҷумла ҳар як Давлати иштирокчӣ дар доираи низомҳои институтсионалӣ ва ҳуқуқии худ кӯшиш менамояд кодексҳо ё меъёрҳои рафторро барои иҷроӣ бовиҷдонона ва дахлдори вазифаҳои оммавӣ истифода барад.

3. Барои мақсадҳои татбиқи муқаррароти ҳамин модда ҳар як Давлати иштирокчӣ ҳамаҷониба зарурат мӯтабиқи принципҳои асосии низоми қонунгузории худ ташаббусҳои дахлдори созмонҳои минтақавӣ, байниминтақавӣ ва бисёрҷониба, масалан Кодекси байналмилалӣ рафтори шахсони мансабдори давлатиро, ки ба қарорӣ 51/59 Ассамблеяи Генералӣ аз 12 декабри соли 1996 замима мебошад, ба эътибор мегирад.

4. Ҳар як Давлати иштирокчӣ инчунин мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ имконияти муқаррар намудани чунин чораҳо ва низомҳоро баррасӣ менамояд, ки барои аз ҷониби шахсони мансабдори оммавӣ ба мақомоти дахлдор ҳамаҷониба кирдорҳои коррупсионӣ, ки ҳамаҷониба иҷроӣ вазифаашон маълум гаштааст, мусоидат мекунад.

5. Ҳар як Давлати иштирокчӣ ҳамаҷониба зарурат мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ кӯшиш менамояд чораҳо ва низомҳоро муқаррар кунад, ки онҳо шахсони мансабдори оммавиро ӯҳдадор менамоянд, то ба мақомоти дахлдор эъломияҳо, аз ҷумла дар бораи фаъолияти берун аз вақти хизматӣ, машғулият, маблағгузориҳо, дорбиҳо, тӯҳфаҳои арзишнок ё ғайри, ки вобаста ба онҳо эҳтимоли муҳолифати манфиатҳо нисбат ба вазифаҳои онҳо ба сифати шахсони мансабдори оммавӣ ба миён оянд, пешниҳод намоянд.

6. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мӯтабиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ ҳамаҷониба зарурат нисбати шахсони мансабдори оммавӣ, ки кодексҳо ё меъёрҳои ҳамаҷониба муқаррарнамударо вайрон кардаанд, имконияти андешидани чораҳои интизомӣ ва дигар чораҳоро баррасӣ менамояд.

Моддаи 9. Харидҳои оммавӣ ва идораи маблағҳои оммавӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мӯтабиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ барои барпо намудани низоми дахлдори харид, ки ба шаффофӣ, рақобат ва меъёрҳои объективӣ асос ёфтаанд ва илова бар он, аз нуқтаи назари пешгирии коррупсия самаранок мебошанд, чораҳои дахлдор ҷор мекунанд. Чунин низомҳо, ки метавонанд нишондиҳандаҳои ниҳонӣ заруриро ҳамаҷониба истифода пешбинӣ намоянд, аз ҷумла инҳоро дар бар мегиранд:

а) паҳнкунии оммавии иттилоот оид ба расмиёти харид ва қарордодҳо оид ба харид, аз ҷумла иттилоот дар бораи даъват ҷиҳати иштирок дар савдоҳои иттилоотӣ зарурӣ ё бамаврид дар бораи бастанӣ қарордодҳо, ки ба иштирокдорони эҳтимолии савдоҳои имкон медиҳад барои таҳия ва пешниҳоди аризаҳои тендерӣ вақти кофӣ дошта бошанд;

б) пешакӣ муқаррар намудани шартҳои иштирок, аз ҷумла меъёрҳои интиҳоб ва қабули қарорҳо дар бораи бастанӣ қарордодҳо инчунин қоидаҳои гузаронидани савдо ва интишори онҳо;

с) истифодаи пешакӣ ва объективии меъёрҳо нисбати қабули қарор дар бораи харидҳои оммавӣ бо мақсадҳои кумак ба тафтиши минбаъдаи дурустии истифодаи қоидаҳо ва расмиёт;

д) низоми самараноки назорати дохилӣ, аз ҷумла низоми самараноки арзи шикоят, барои таъмини воситаҳои ҳуқуқии баҳс намудан ва воситаҳои химояи ҳуқуқӣ ҳангоми риоя накардани қоидаҳо ё расмиёте, ки мутобиқи ҳамин банд муқаррар гардидааст;

е) дар ҳолатҳои зарури андешидани чораҳои танзимкунандаи масъалаҳои вобаста ба ҳайат, ки барои харид ҷавобгар мебошад, масалан талабот дар бораи эълония кардани манфиатнокӣ ба харидҳои оммавии мушаххас, расмиёти тафтиш ва талабот оид ба омодагии касбӣ.

2. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ оид ба мусоидат ба шаффофият ва ҳисоботдихӣ дар идоракунии маблағҳои оммавӣ чораҳои зарурӣ меандешад. Ин чораҳо ба таври илова инҳоро дар бар мегиранд:

а) расмиёти тасдиқи буҷети миллӣ;

б) пешниҳоди саривақтии ҳисобот дар бораи даромадҳо ва хароҷот;

с) низоми меъёрҳои ҳисоботи муҳосибавӣ, аудит ва назорати вобаста ба он;

д) низомҳои самаранок ва амалкунандаи идораи хатарҳо ва назорати дохилӣ;

е) ҳангоми зарурат, дар сурати риоя накардани талоботи муқаррарнамудаи ҳамин банд, тасх.еҳ намудан он.

2. Ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳои гражданию ҳуқуқӣ ва маъмуриеро меандешад, ки мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ ҳифзи китобҳои муҳосибӣ, навиштаҳо, ҳисоботи молиявӣ ё ҳуҷҷатҳои дигари вобаста ба даромад ва хароҷоти оммавиро таъмин намояд ва ба қалбақисозии (сохтакорӣ) чунин ҳуҷҷатҳо монеъ шавад.

Моддаи 10. Ҳисоботдихии оммавӣ

Бо дарназардошти зарурати мубориза бар зидди коррупсия ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи принципҳои асосии низоми қонунгузории дохилии худ чунин тадбирҳое меандешад, ки барои пурзӯр намудани шаффофият дар маъмурияти оммавии он, аз ҷумла хангоми ташкили он, фаъолият ва хангоми зарурат дар раванди қабули қарорҳо тақозо мегардад. Чунин тадбирҳо ба таври илова метавонанд инҳоро дар бар гиранд:

а) қабули расмиёт ё қоидаҳое, ки ба аҳоли имкон медиҳанд ҳангоми зарурат дар бораи ташкил, фаъолият ва раванди қабули қарорҳо аз ҷониби маъмурияти оммавӣ, бо дарназардошти дахлдори мулоҳизаҳо вобаста ба ҳифзи ҳаёти шахсӣ ва маълумоти шахсӣ, инчунин дар бораи қарорҳо ва санадҳои ҳуқуқие, ки ба манфиати аҳоли нигаронида шудаанд, иттилооти заруриро дастрас намоянд;

б) ҳангоми зарурат содда кардани расмиёти маъмури барои осон кардани дастрасии оммавӣ ба мақомоти салоҳиятноке, ки қарор қабул менамоянд; ва

с) нашри иттилооте, ки метавонад ҳисоботи даврӣ дар бораи хавфи коррупсия дар маъмурияти оммавӣ дар бар гирад.

Моддаи 11. Чораҳои нисбат ба мақомоти судӣ ва мақомоти прокуратура

1. Бо дарназардошти мустақилияти ҳокимияти судӣ ва нақши ҳалкунандаи он дар мубориза бар зидди коррупсия ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ ва бе расонидани зарар ба мустақилияти мақомоти судӣ, оид ба таҳкими поквичдонӣ ва садоқати судҳо ва кормандони мақомоти судӣ, аз байн бурдани имкониятҳои коррупсия байни онҳо чораҳо меандешад. Чунин чораҳо метавонанд қоидаҳои вобаста ба амали судяҳо ва кормандони мақомоти судро дар бар гиранд.

2. Чораҳои шабех, ки мутобиқи банди 1 ҳамин модда андешида мешаванд, метавонанд дар мақомоти прокуратураи ҳамон Давлатҳои иштирокчӣ ҷорӣ ва мавриди истифода бошанд, ки дар ин Давлатҳо онҳо ба ҳаёти ҳокимияти судӣ шомил нестанд, аммо ҳамчун мақомоти судӣ аз чунин мустақилият истифода меоаранд.

Моддаи 12. Бахши хусусӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ оид ба пешгирии коррупсия дар бахши хусусӣ, таҳкими меъёрҳои ҳисоботи муҳосибавӣ ва аудитӣ дар бахши хусусӣ ва ҳангоми зарурат барои уқаррар намудани

муҷозоти самаранок, мутаносиб ва дорои таъсири боздошткунандаи ҳуқуқию граждани, маъмури ё ҷинояти барои риоя накардани чунин чораҳо тадбирҳо меандешад.

2. Чораҳо барои ноил шудан ба ин мақсадҳо метавонанд илова ба ин инҳоро дар бар гиранд:

a) кӯмак барои ҳамкорӣ байни мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва созмонҳои дахлдори хусусӣ;

b) кумак дар таҳияи меъёрҳо ва расмиёте, ки барои таъмини бовиҷдонӣ дар ҷаҳолияти созмонҳои дахлдори хусусӣ нигаронида шудаанд, аз ҷумла кодексҳои рафтор барои татбиқи дуруст, бовиҷдонона ва муносиби ҷаҳолияти соҳибкорон ва намоёндагони ҳамаи касбҳои дахлдор ва пешгирии пайдошавии муҳолифати манфиатҳо, инчунин ҳавасмандсозии истифодаи бовиҷдононаи амалияи тиҷоратӣ байни муассисаҳои тиҷоратӣ ва дар муносибатҳои шартномавӣ байни онҳо ва давлат;

c) кӯмак ба шаффофият дар ҷаҳолияти созмонҳои хусусӣ, аз ҷумла ҳангоми зарурат андешидани чораҳои ҳаммонандсозии шахсони ҳуқуқӣ ва воқеӣ, ки ба таъсис додани ташкилоти корпоративӣ ва идораи онҳо алоқаманданд;

d) пешгирии сӯиистифода аз расмиёти танзимкунандаи ҷаҳолияти ташкилоти хусусӣ, аз ҷумла расмиёте, ки ба субсидияҳо ва иҷозатномаҳо вобаста буда, онҳоро мақомоти оммавӣ барои амалӣ кардани ҷаҳолияти тиҷоратӣ пешниҳод менамоянд;

e) пешгирии пайдошавии муҳолифати манфиатҳо бо роҳи муқаррар намудани маҳдудиятҳо, ҳангоми зарурат ба мӯҳлатҳои оқилона, вобаста ба ҷаҳолияти касбии шахсони мансабдори оммавии собиқ ё нисбат ба ҷаҳолияти шахсони мансабдори оммавӣ дар бахши хусусӣ баъди ба истеъфо ё нафақа баромадани онҳо, агар чуни ҷаҳолият ё кор мустақиман ба функсияе, ки чунин шахсони мансабдори оммавӣ дар давраи ишғоли ҳамина мансаб иҷро менамуданд ё иҷрои онҳоро назорат мекарданд, алоқаманд мебошанд;

f) таъмини он, ки ташкилоти хусусӣ бо дарназардошти сохтор ва андозаи онҳо барои расонидани кӯмак ҷиҳати пешгирӣ ва ошкор намудани кирдорҳои коррупсионӣ механизмҳои қоғазӣ назорати аудитори дохилоро дошта бошанд ва барои он, ки ҳисобномаҳо ва ҳисоботи молиявӣ талабшавандаи чунин ташкилоти хусусӣ барои татбиқи расмиёти зарурии аудит ва сертификатсия қобили истифода қарор гиранд.

3. Бо мақсадҳои пешгирии коррупсия ҳар як Давлати иштирокчи мутобики қонунгузори ва қоидаҳои дохилии он чунин тадбирҳои меандешад, ки барои пешбурди ҳисоботи муҳосибавӣ, пешниҳоди ҳисоботи молиявӣ зарур буда, меъёрҳои бақайдгирии муҳосибавӣ ва аудитро ба танзим мебарорад ва барои манъи амалҳои зерин, ки бо мақсадҳои содир намудани ҳама гуна ҷинояти эътирофнамудаи ҳамина Конвенсия анҷом дода мешаванд, мусоидат менамояд:

a) ташкили ҳисоботи ғайрирасмӣ;

b) гузаронидани амалиёти ба қайд гирифтани ҳамаи бақайдгирифташуда;

c) пешбурди бақайдгирии хароҷоти вучуднадошта;

d) инъикоси ўҳдадорихо, ки объектҳои нодуруст ҳаммонанд карда шудааст;

e) истифодани ҳуҷҷатҳои қалбакӣ; ва

f) қасдан, пеш аз мӯҳлати пешбиниамудаи қонунгузори нобуд кардани ҳуҷҷатҳои муҳосибавӣ.

4. Ҳар як Давлати иштирокчи зод қардан аз андозбандии хароҷотеро, ки ришва (пора) мебошад ва яке аз ҷузъҳои таркибии ҷиноятро ташкил медиҳад ва тибқи моддаҳои 15 ва 16 ҳамаи Конвенсия ҷиноят эътироф шудааст, инчунин ҳангоми зарурат дигар хароҷотеро, ки бо мақсадҳои мусоидат ба кирдори коррупсионӣ масраф шудаанд; рад менамояд.

Моддаи 13. Иштироки ҷомеа

1. Ҳар як Давлати иштирокчи дар доираи имкониятҳо ва мутобики принципҳои асосии қонунгузори дохилии худ барои дастгирии иштироки ҷаҳоли шахсонӣ алоҳида ва гурӯҳҳо берун аз доираи бахши оммавӣ, ба монанди ҷомеаи граждани, ташкилоти ғайриҳуқуматӣ ва ташкилотҳои, ки дар заминаи ҷомеа амал мекунанд, оид ба пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он, барои таъмиқи аз ҷониби аҳли ҷомеа дарк намудани мавҷудият, сабаб ва хусусияти ҳафҳои коррупсия, инчунин таҳдидҳои, ки аз он бармеоянд, чораҳои зарури меандешад. Чунин иштирокчи бояд бо кӯмаки чораҳои зайл тақвият дод:

a) таҳкими шаффофият ва мусоидат барои ҷалби аҳолӣ ба раванди қабули қарорҳо;

b) таъмин дастрасии самараноки иттилоот барои аҳолӣ;

c) баргузори чорабиниҳо оид ба иттилоотони аҳолӣ, ки ба ташкили муҳити оштинопазирӣ нисбати коррупсия, инчунин татбиқи барномаҳои маърифати оммавӣ, аз ҷумла барномаҳои таълимӣ дармақабла ва донишгоҳҳо мусоидат менамоянд;

d) эҳтиром, хавасмандсозӣ ва ҳифзи озолии ҷустуҷӯ, ба даст овардан, нашр ва паҳн намудани иттилоот дар бораи коррупсия. Метавонад маҳдудиятҳои муайяни ин озодӣ муқаррар карда шавад, вале танҳо чунин маҳдудиятҳое, ки қонунгузори пешбини намудааст ва барои мақсадҳои зайл заруранд:

i) барои эҳтироми ҳуқуқ ва эътибори шахсони дигар;

ii) барои ҳимояи амнияти миллий ё тартиботи оммавӣ ё ҳифзи саломатӣ ва ахлоқи аҳоли.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи барои таъмини он, ки мақомоти дахлдор оид ба муқобилат ба коррупсия, ки дар ҳамин Конвенсия зикр шудааст, барои аҳоли маълум бошанд, чораҳои зарурӣ меандешад ва дастрасиро ба чунин мақомот ҷиҳати пешниҳоди маълумот, аз ҷумла беимзо, дар бораи ҳама гуна ҳолате, ки метавонад ба сифати ягон намууди ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия баррасӣ гардад таъмин менамояд.

Моддаи 14. Чораҳо оид ба пешгирии қонуӣ гардонидани маблағҳои пулӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчи:

a) нисбати бонкҳо ва муассисаҳои ғайрибонкии молиявӣ, аз ҷумла шахсони ҳуқуқӣ ва воқеӣ, ки вобаста ба интиқоли маблағҳои пулӣ сарватҳои хизматрасониҳои расмӣ ё ғайрирасмиро пешниҳод мекунанд, инчунин ҳангоми зарурат нисбат ба мақомоти дигари аз нуқтаи назари қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ махсусан осебпазир дар доираи салоҳияти худ, бо мақсадҳои роҳ наодан ва ошкор намудани ҳамаи шаклҳои қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ низоми дохилии фарогирандаи танзим ва назоратро ҷорӣ менамояд, зимнан чунин низом қабл аз ҳама ба талабот нисбат ба муқаррар намудани шахсияти мизоҷ ва дар ҳолатҳои дахлдор муайян намудани соҳибмолки манфиатдор, пешбурди ҳисобот ва пешниҳоди иттилоот дар бораи созишҳои шубҳанок асос мебад;

b) бе расонидани зарар барои мақсадҳои моддаи 46 ҳамин Конвенсия онро таъмин менамояд, ки мақомоти маъмури, танзимкунанда, ҳифзи ҳуқуқ ва мақомоти дигар, ки зидди қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ мубориза мекунанд (аз ҷумла ҳангоми мутобикати он ба қонунгузори дохилӣ ва мақомоти судӣ), қодир бошанд дар сатҳи миллий ва байналмилалӣ тибқи шартҳои муқаррарнамудаи қонунгузори дохилии он ҳамкорӣ ва табодули иттилоотро анҷом диҳанд ва бо ин мақсадҳо масъалаи таъсиси бахшро оид ба иттилооти фаврии молиявӣ баррасӣ менамояд, ки ба сифати маркази миллии ҷамъоварӣ, таҳлил ва паҳни иттилооте, ки ба имконпазир қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ вобастаанд, амал мекунанд.

2. Давлатҳои иштирокчи масъалаҳои истифодаи чораҳои амалан имконпазирро ҷиҳати ошкор кардани муомилоти маблағҳои пулии нақд ва воситаҳои гардони дахлдор тавассути сарҳади онҳо, назорати чунин муомилотро ҳангоми риояи рафодатҳои ба таъмини исифодаи зарурии иттилоот равонашуда ва эҷод накардани ягон монеа барои муомилоти маблағҳои пулии қонунӣ баррасӣ менамоянд. Чунин чораҳо метавонанд талаботро дар бораи он, ки шахсони воқеӣ ва муассисаҳои тиҷоратӣ дар бораи интиқолҳои байнимарзии маблағҳои пулии ҳаҷмашон калон ва воситаҳои гардони дахлдор иттилоъ диҳанд, дар бар гиранд.

3. Давлатҳои иштирокчи масъалаи истифодаи чораҳои зарури ва амалан имконпазирро барои муқаррар намудани талаботе баррасӣ менамоянд, ки мутобикати он муассисаҳои молиявӣ, аз ҷумла муассисаҳо оид ба интиқоли маблағҳои пулӣ бояд:

a) ба формулярҳо (шаклҳои маълумотӣ) барои интиқоли электронии воситаҳои пулӣ ва иттилооти марбут ба он дар бораи интиқолдиҳанда маълумоти аниқ ва фарогиристо шомил намоянд;

b) чунин иттилоотро дар тамоми раванди амаликунии пардохт ҳифз кунанд;

c) ҳангоми набудани иттилооти пурра дар бораи интиқолдиҳанда тафтиши амиқи интиқоли маблағҳои пулиро ба анҷом расонанд.

4. Ҳангоми муқаррар намудани низоми дохилии танзим ва назорат тибқи муқаррароти ҳамин модда ва бидуни расонидани зарар ба ягон моддаи ҳамин Конвенсия ба Давлатҳои иштирокчи пешниҳод карда мешавад, ки ташаббусҳои дахлдори созмонҳои минтақавӣ, байниминтақавӣ ва бисёрҷонибаро, ки бар зидди қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ равона шудаанд, дастури амал қарор диҳанд.

5. Давлатҳои иштирокчи барои рушд ва хавасмандсозии ҳамкориҳои глобалӣ, минтақавӣ, зерминтақавӣ ва дуҷониба байни мақомоти судӣ ва ҳифзи ҳуқуқӣ, инчунин мақомоти танзими молиявӣ бо мақсадҳои мубориза зидди қонунӣ гардонидани маблағҳои пулӣ кӯшиш менамоянд.

БОБИ III. Криминализиатсия ва ҷаъолият оид ба ҳифзи ҳуқуқ

Моддаи 15. Фурӯхташавии шахсони мансабдори оммавии миллий

Ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро меандешад, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноятӣ эътироф намудани кирдорҳои зерин ҳангоми қасдан содир гардидани онҳо зарур бошанд:

а) шахсан ё тавассути миёнаравҳо ба шахси мансабдори оммавӣ, ваъда қардан, пешниҳод намудан ё фароҳам овардан ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои ҳуди шахси мансабдор ё шахси дигари воқеӣ ва ҳуқуқӣ барои он, ки чунин шахси мансабдор ҳангоми иҷрои ўҳдадорихоӣ мансабиаш ягон ҳел ҳаракат ё беҳаракатиро содир

б) шахсан ё тавассути миёнаравҳо мансабдори оммавӣ гирифтани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои ҳуди шахси мансабдор ё шахси дигари воқеӣ ва ҳуқуқӣ, бо мақсади он, ки чунин шахси мансабдор ҳангоми иҷрои ўҳдадорихоӣ мансабиаш ягон ҳел ҳаракат ё беҳаракатиро содир намояд.

Моддаи 16. Ғуруҳташавии шахсони мансабдори оммавии хориҷӣ ва шахсони мансабдори созмонҳои байналмилалӣ оммавӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро меандешад, ки метавонанд ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф қардани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир қардани онҳо зарур бошанд: ба шахси мансабдори оммавии хориҷӣ ё шахси мансабдори созмони байналмилалӣ оммавӣ, шахсан ё тавассути миёнаравҳо ваъда додан, таклиф намудан ё пешниҳоди ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои ҳуди шахси мансабдор ё шахси дигари воқеӣ ё ҳуқуқӣ барои он, ки чунин шахси мансабдор ҳангоми иҷрои ўҳдадорихоӣ мансабиаш барои ба даст овардан ё нигоҳ доштани ягон ҳел афзалияти тижоратӣ ё дигар афзалияти ғайриқонунӣ вобаста ба пешбурди фаъолияти байналмилалӣ ягон ҳел ҳаракат ё беҳаракатиро содир намояд.

2. Ҳар як давлати иштирокчӣ имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва дигар чораҳоро меандешад, ки онҳо метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф қардани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир қардани онҳо зарур бошанд: тамаъҷӯӣ ё аз ҷониби шахси мансабдори оммавии хориҷӣ ё шахси мансабдори созмони байналмилалӣ оммавӣ шахсан ё тавассути миёнаравҳо ба даст овардани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои ҳуди шахси мансабдор ё шахси дигари воқеӣ ва ҳуқуқӣ барои он, ки чунин шахси мансабдор ҳангоми иҷрби ўҳдадорихоӣ мансабиаш ягон ҳел ҳаракат ё беҳаракатиро содир намояд.

Моддаи 17. Тасарруф, ғайриқонунӣ азони худ қардан ё истифодаи ғайримақсадноки амвол аз ҷониби шахси мансабдори оммавӣ

Ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро меандешад, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф қардани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир қардани онҳо зарур бошанд: аз ҷониби шахси мансабдор бо мақсадҳои ба даст овардани манфиат барои худ ё шахси воқеӣ ё ҳуқуқӣ дигар тасарруф, ғайриқонунӣ аз они худ қардан ё дигар истифодаи ғайримақсадноки ягон амвол, воситаҳои оммавӣ ё хусусӣ ва қоғазҳои қиматнок ё ягон ашёи қиматноки дигар, ки бинобар вазифаи ишғолнамудааш тахти ихтиёри чунин шахси мансабдор қарор дорад.

Моддаи 18. Сӯиистифода аз нуфуз бо мақсадҳои ғаразнок

Ҳар як Давлати иштирокчӣ имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои, ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир қардани онҳо зарур бошанд:

а) ба шахси мансабдори оммавӣ ё ба ҳар шахси дигар, шахсан ё тавассути миёнаравҳо ваъда додан, таклиф ё пешниҳод намудани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои он, ки чунин шахси мансабдори оммавӣ ё чунин шахси дигар аз нуфузи ҳақиқӣ ё эҳтимолиаш бо мақсади аз маъмурият ё мақоми оммавии Давлати иштирокчӣ ба даст овардани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои ташаббусқори аввалини чунин ҳаракат ё ҳар шахси дигар сӯиистифода намояд;

б) тамаъҷӯӣ ё аз ҷониби шахси мансабдори оммавӣ ё ҳар шахси дигар, шахсан ё тавассути миёнаравҳо чиҳати ба даст овардани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ барои худ ё шахси дигар, барои он, ки чунин шахси мансабдори оммавӣ ё чунин шахси дигар аз нуфузи ҳақиқӣ ё эҳтимолиаш бо мақсади аз маъмурият ё мақоми оммавии Давлати иштирокчӣ гирифтани ягон ҳел афзалияти ғайриқонунӣ сӯиистифода намояд.

Моддаи 19. Сӯиистифода аз ҳолати хизматӣ

Ҳар як Давлати иштирокчӣ имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир қардани онҳо зарур бошанд: сӯиистифода аз ваколатҳо ва ҳолати хизматӣ, яъне содир намудани ягон ҳел ҳаракат ё беҳаракатӣ, ки аз ҷониби шахси мансабдори оммавӣ ҳангоми иҷрои вазифаҳои бо

мақсади ба даст овардани ягон хел афзалияти ғайриқонунӣ барои худаш ё шахси дигари воқеӣ ё ҳуқуқӣ бо вайрон намудани қонунгузорӣ анҷом дода шудааст.

Моддаи 20. Бойшавии ғайриқонунӣ

Бо шартҳои риояи конституция ва принципҳои асосии низоми ҳуқуқи худ ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир кардани онҳо зарур бошанд: бойшавии ғайриқонунӣ, яъне афзоиши қалони дороии шахси мансабдори оммавӣ, ки аз даромадҳои қонунии ӯ зиёд мебошанд ва онро ӯ бо тарзи ғайриқонунӣ асоснок карда наметавонад.

Моддаи 21. Харида гирифтани дар бахши хусусӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир кардани онҳо дар рафти фаъолияти иқтисодӣ, молиявӣ ё тижоратӣ зарур бошанд:

а) шахсан ё тавассути миёнаравҳо ваъда додан, тақлиф ё пешниҳоди ягон хел афзалияти ғайриқонунӣ барои ҳар шахсе, ки ба фаъолияти ташкилоти бахши хусусӣ роҳбарӣ менамояд ё ба ягон сифат дар ин ташкилот қор мекунад, барои ҳуди чунин шахс ё шахси дигар барои он, ки чунин шахс бо вайрон кардани ӯҳдадорихои худ ягон хел арақат ё беҳаракатиро содир намояд;

б) тамаъҷӯӣ, шахсан ё тавассути миёнаравҳо ба даст овардани ягон хел афзалияти ғайриқонунӣ аз ҷониби ҳар шахс, ки ба фаъолияти ташкилоти бахши хусусӣ роҳбарӣ менамояд ё ба ягон сифат дар ин ташкилот қор мекунад, барои ҳуди ҳамин шахс ё шахси дигар барои он, ки чунин шахс бо вайрон кардани ӯҳдадорихои худ ягон хел арақат ё беҳаракатиро анҷом диҳад.

Моддаи 22. Тасарруфи амвол дар бахши хусусӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир кардани онҳо дар рафти фаъолияти иқтисодӣ, молиявӣ ё тижоратӣ зарур бошанд: аз ҷониби шахсе, ки ба фаъолияти ташкилоти хусусӣ роҳбарӣ менамояд ё ба ягон сифат дар ин ташкилот қор мекунад, тасарруфи ягон амвол, воситаҳои хусусӣ ё қоғазҳои қимматнок ё ашёи дигари қимматнок, ки бинобар ҳолати-хизмати тахти ихтиёри ҳамин шахс қарор доштанд.

Моддаи 23. Қонунӣ гардонидани даромадҳои бо роҳи ҷиноят ба дастоманда

1. Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули чунин чораҳои қонунгузорӣ ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми қасдан содир кардани онҳо зарур бошанд:

а) i) конверсия ё интиқоли амвол, агар маълум бошад, ки чунин амвол даромад аз ҷиноят буда, бо мақсадҳои пӯшонидани он пинҳон доштани сарчашмаи ҷиноятии ин амвол ё бо мақсадҳои расонидани кумак ба ҳар шахсе, ки дар содир кардани ҳуқуқвайронкунии асосӣ иштирок кардааст, барои он, ки чунин шахс тавонад аз ҷавобгарӣ барои содир кардани кирдорҳои саркашӣ қунада, анҷом дода шудааст;

ii) пинҳон намудани нахон доштани хусусияти асли, манбаъ, суроға, тарзи ихтиёрдорӣ, интиқол, ҳуқуқ ба амвол ё мансубияти он, агар маълум бошад, ки чунин амвол даромад аз ҷиноят аст; б) ҳангоми риояи принципҳои асосии низоми ҳуқуқи худ:

i) харидани, соҳибӣ ё истифодаи амвол, агар ҳангоми гирифтани он маълум бошад, ки чунин амвол даромад аз ҷиноят мебошад;

ii) иштирок, дахлдорӣ ё забоняккунӣ бо мақсади содир намудани ҳама гуна ҷиноят, ки ҳамин модда ҷиноят эътироф намудааст, сӯикасд ба содир кардани он, инчунин ёри додан, таҳриқ кардан, мусоидат ё додани маслиҳат ҳангоми содир кардани он.

2. Барои мақсадҳои амалӣ намудани истифодаи банди 1 ҳамин модда:

а) ҳар як Давлати иштирокчи кӯшиш менамояд, ки банди 1 ҳамин моддаро нисбат ба доираи восеи ҳуқуқвайронкуниҳои асосӣ истифода барад;

б) ҳар як Давлати иштирокчи ба ҳисоби ҳуқуқвайронкуниҳои асосӣ ҳадди ақал доираи ниҳоят восеи ҷиноятҳоеро шомил менамояд, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст;

с) барои мақсадҳои зербанди б боло ҳуқуқвайронкуниҳои асосӣ ҷиноятҳоеро фаро мегирад, ки ҳам дар доираи юрисдиксия ва ҳам берун аз доираи юрисдиксияи Давлати

иштирокчии дахлдор содир шудаанд. Вале ҷиноятҳои берун аз доираи юрисдиксияи ягон Давлати иштирокчи содиршуда танҳо ба шарте ҳуқуқвайронкунии асосӣ ҳисобида мешаванд, ки агар ҷунин кирдор тибқи қонунгузори дохилии давлате, ки дар он содир шудааст, ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф шуда бошад ва он тибқи қонунгузори дохилии Давлати иштирокчи, ки ҳамин модда истифода ё татбиқ мешавад, агар ҷиноят дар он содир мегардид, метавонист ба сифти ҷазои ҷиноӣ эътироф карда шавад;

d) ҳар, як Давлати иштирокчи ба Муншии умумии Созмони Милалӣ Муттаҳид матни қонунҳои худро, ки татбиқи муқаррароти ҳамин моддаро таъмин менамоянд, инчунин матни ҳама гуна тағйироти минбаъда ба ин қонунҳо ё тасвири онҳоро пешниҳод мекунад;

e) агар инро принципҳои асосии қонунгузори дохилии Давлати иштирокчи тақозо намояд, пешбинӣ мегардад, ки ҷиноятҳои дар банди 1 ҳамин модда зикршуда ба шахсоне, ки ҳуқуқвайронкунии асосиро содир намудаанд, тааллуқ надоранд.

Моддаи 24. Пинҳон доштан

Бе расонидани зарар ба муқаррароти моддаи 23 ҳамин Конвенсия ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули ҷунин чораҳои қонунгузори ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд кирдорро ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намояд, агар онҳо касдан, баъди содир кардани ҳама гуна ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, бе иштирок дар содир кардани ҷунин ҷиноят, пинҳон доштан ё бетавақуф нигоҳ доштани амвол, агар ба шахси дахлдор маълум бошад, ки ҷунин амвол дар натиҷаи содир намудани ҳама гуна ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия ба даст оварда шудааст.

Моддаи 25. Монеъшавӣ ба татбиқи адолати судӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули ҷунин чораҳои қонунгузори ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл ҳангоми касдан содир кардани онҳо зарур бошанд:

a) истифодаи қувваи ҷисмонӣ, таҳдид ё тарсонидан ё ваъдадихӣ, пешниҳод ё додани афзалияти ғайриқонунӣ, бо мақсади моил кунонидан барои додани баёноти бардурӯғ ё даҳолат дар ҷараёни додани баёнот ё пешниҳоди далелҳо дар рафти муурофия, бинобар содир кардани ҷиноятҳои, ки ҳамин Конвенсия эътироф менамояд;

b) истифодаи қувваи ҷисмонӣ, таҳдид ё тарсонидан бо мақсади даҳолат ба иҷрои вазифаҳои шахси мансабдори мақомоти судӣ ё ҳифзи ҳуқуқ дар рафти муурофия вобаста ба содир гардидани ҷиноятҳои, ки ҳамин Конвенсия эътироф менамояд. Ҳеҷ чиз дар ҳамин зербанд ба ҳуқуқҳои Давлатҳои иштирокчи барои доштани қонунгузори, ки ҳифзи дигар категорияҳои шахсони мансабдори оммавию таъмин менамояд, зарар намерасонад.

Моддаи 26. Ҷавобгарии шахсони ҳуқуқӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчи ҷунин чораҳои меандешад, ки метавонанд бо дарназардошти принципҳои ҳуқуқии он чихати муқаррар намудани ҷавобгарии шахсони ҳуқуқӣ барои иштирок дар ҷиноятҳои, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, зарур бошанд.

2. Бо шартҳои риояи принципҳои ҳуқуқии Давлати иштирокчи ҷавобгарии шахсони ҳуқуқӣ метавонад ҷиноятӣ, граждонӣ, ҳуқуқӣ ё маъмури бошад.

3. Вогузор намудани ҷунин ҷавобгарӣ ба ҷавобгарии ҷиноятии шахсони воқеие, ки ҷиноят содир намудаанд, зарар намерасонад.

4. Ҳар як Давлати иштирокчи, аз ҷумла нисбат ба шахсони ҳуқуқие, ки мутобиқи ҳамин модда ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд, истифодаи ҷунин муҷозоти ҷиноӣ ё ғайриҷиноӣ, инчунин истифодаи муҷозоти пулиро таъмин менамояд, ки самарабахш, мутаносиб ва дорои таъсири боздошткунанда мебошад.

Моддаи 27. Иштирок ва сӯиқасд

1. Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули ҷунин чораҳои қонунгузори ва чораҳои дигарро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдорҳои зайл зарур бошанд: ба ҳар сифат, масалан иштирок ба сифати ҳамчирочӣ, ёрдамчи ё таҳриқкунанда дар содир кардани ягон ҳел ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули ҷунин чораҳои қонунгузори ва дигар чораҳоро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф намудани кирдори зайл зарур бошанд: ҳама гуна сӯиқасд барои содир кардани ягон ҳел ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти қабули ҷунин чораҳои қонунгузори ва дигар чораҳоро баррасӣ менамояд, ки метавонанд барои ба сифати ҷазои ҷиноӣ эътироф

намудани кирдори зайл зарур бошанд: тайёри ба содир кардани ягон хел ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст.

Моддаи 28. Дарк намудан, ният ва қасд ҳамчун унсурҳои ҷиноят

Дарк намудан, ният ё қасд, ки ҳамчун унсурҳои ягон хел ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия тақозо мегардад, метавонанд вобаста ба ҳолатҳои объективи воқеи ҳодиса муқаррар карда шаванд.

Моддаи 29. Мӯҳлатҳои даъво

Ҳар як Давлати иштирокчи ҳангоми зарурат, мувофиқи қонунгузори дохилии худ барои оғози истеҳсолот нисбати ҳар як ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия мӯҳлати дарозмуддати даъво муқаррар менамояд ва дар ҳолатҳое, ки агар шахси барои содир кардани ҷиноят гумонбаршуда аз адолати судӣ ҳарқаш намояд, мӯҳлати даъвои боз ҳам дарозмуддат ё имконияти боздоштани ҷараёни мӯҳлати даъво муқаррар мекунад.

Моддаи 30. Таъқиб, баровардани қарори судӣ ва муҷозот

1. Ҳар як Давлати иштирокчи барои содир намудани ягон хел ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, истифодаи чунин муҷозоти ҷиноиро пешбинӣ менамояд, ки дараҷаи хавфнокӣ ин ҷиноятро ба эътибор мегирад.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи бо дарназардошти низоми ҳуқуқи худ ва принципҳои конституционӣ чунин чораҳое меандешад, ки метавонанд барои муқаррар ё таъмин кардани мувозинати зарури байни ҳар як масуниятҳо (иммунитетҳо) ё имтиёзҳои юрисдикционӣ, ки ба шахсони мансабдори оммавӣ вобаста ба иҷрои вазифаи онҳо дода шудаанд, зарур бошанд ва ҳангоми зарурат имкон медиҳад тафтиши самаранок, таъқиби ҷиноятӣ ва баровардани қарори судӣ вобаста ба ҷиноятҳо, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, ба амал мебарорад.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи кӯшиш менамояд ҳама гуна ваколатҳои ҳуқуқи дискретсионӣ пешбининамудаи қонунгузори дохилии худро марбут ба таъқиби ҷиноятии шахсон, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст. Ҷиҳати ноил гаштан ба самаранокӣ ҳадалимқони чораҳои ҳифзи ҳуқуқ нисбат ба чунин ҷиноятҳо ва бо дарназардошти дахлдори зарурати монеъ шудан ба содир намудани чунин ҷиноятҳо истифода барад.

4. Нисбати ҷиноятҳое, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ ва бо дарназардошти зарурии ҳуқуқҳои ҳифз, бо мақсади таъмини он, ки шартҳои қабули қарор оид ба озодкунӣ то суд ё то қабули қарор аз рӯи шикояти кассатсионӣ ё эътироз зарурати таъмини ҳузури айбдоршавандаро дар мувофиқи минбаъдаи ҷиноӣ ба инбат гирифта бошанд, чораҳои зарурӣ меандешад.

5. Ҳар як Давлати иштирокчи ҳангоми баррасии масъала оид ба имконияти пеш аз мӯҳлат ё шартан озод намудани шахсонро, ки барои чунин ҷиноятҳо маҳкум шудаанд, дараҷаи хавфнокӣ ҷиноятҳои дахлдорро ба эътибор мегирад.

6. Ҳар як Давлати иштирокчи тибқи меъёри мувофиқ ба принципҳои асосии низоми ҳуқуқи он, имконияти муқаррар намудани расмиётеро баррасӣ менамояд, ки бо кумаки он шахси мансабдори оммавии барои содир кардани ҷиноят айбдоршуда, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, ҳангоми зарурат метавонад бо дарназардошти зарурати эҳтироми принципи эҳтимолияти бегуноҳӣ аз ҷониби мақомоти дахлдор маъзул (аз вазифа барканор), муваққатан аз иҷрои вазифаҳои хизматӣ дур карда ё ба мансаби дигар гузаронида шавад.

7. Бо дарназардошти дараҷаи хавфнокӣ ҷиноят, агар асоснок бошад, ҳар як Давлати иштирокчи тибқи меъёри мувофиқ, ки он ба принципҳои асосии низоми ҳуқуқи он ҷавобгӯ мебошад, имконияти муқаррар намудани расмиётро барои аз ҳуқуқҳои муқаррарнамудаи қонунгузори дохилии он, бо қарори суд ё бо кумаки ҳар воситаҳои дахлдор ба мӯҳлати муайян маҳрум кардани шахсони барои ҷиноят маҳкумшударо, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, баррасӣ менамояд:

а) ишғол кардани мансаби оммавӣ; ва

б) ишғол намудани мансаб дар ягон муассиса, ки пурра ё қисман таҳти моликияти давлат қарор дорад.

8. Банди 1 ҳамин модда ба амал баровардани ваколатҳои интизомии мақомоти салоҳиятнок нисбат ба хизматчиёни граждани зарар намерасонад.

9. Ҳеҷ чиз дар ҳамин Конвенсия ба принсипе, ки мутобиқи он муайян намудани ҷиноятҳои эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия ва эътирозҳои истифодашавандаи ҳуқуқӣ ё дигар принципҳои ҳуқуқи муайянқунандаи қонунӣ будани кирдор даҳолат намекунад ва дар доираи қонунгузори дохилии ҳар як Давлати иштирокчи қарор дошта, таъқиби

чиноятӣ ва ҷазо барои чунин чиноятҳо мутобиқ ҳамин қонунгузорӣ ба амал бароварда мешавад.

10. Давлатҳои иштирокчи қўшиш мекунад ба шахсоне, ки барои чиноят маҳкум шудаанд ва онро ҳамин Конвенсия чиноят эътироф намудааст, барои ҳамгирӣ ба ҷомеа мусоидат кунад.

Моддаи 31. Боздоштани амалиёт, ҳабсва мусодира

1. Ҳар як Давлати иштирокчи дар доираи низоми дохилии ҳуқуқии худ чунин чораҳои имконпазирро меандешад, ки метавонанд барои таъмини имконияти мусодираи инҳо зарур бошанд:

а) даромадҳо аз чинояте, ки ҳамин Конвенсия чиноят эътироф намудааст ё амволе, ки арзиши он ба чунин даромадҳо баробар аст;

б) амвол, таҷҳизот ё дигар воситаҳои, ки ҳангоми содир намудани чиноят истифода шудаанд ё таъин шудаанд барои ҳангоми содир намудани чиноят истифода шудаанд ва ҳамин Конвенсия чиноят эътироф намудааст;

2. Ҳар як Давлати иштирокчи чунин чораҳои меандешад, ки метавонанд барои таъмини имконияти ошкор намудан, пайгирӣ, боздоштан ё ба ҳабс гирифтани ҳама гуна даромаду амволи дар банди 1 ҳамин модда номбаршуда бо мақсади мусодираи минбаъда зарур бошанд.

3. Ҳар як давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ чунин чораҳои қонунгузори ва дигар чораҳои меандешад, ки барои танзими идоракунии амволи боздоштшуда, ба ҳабс гирифта ё тибқи бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда мусодирагардида аз ҷониби мақомоти салоҳиятнок зарур мебошанд.

4. Агар чунин даромадҳо аз чиноят қисман ё пурра ба дигар амаол табдил дода шуда бошанд, он гоҳ чораҳои дар ҳамин модда зикргардида нисбати чунин амвол истифода мегарданд.

5. Агар даромад аз чиноят ба амволи аз манбаъҳои қонунӣ бадастоварда ҳамроҳ карда шуда бошад, он гоҳ мусодира бидуни зарар ба ҳама гуна ваколатҳои марбут ба боздоштан ё ҳабс нисбат ба он қисми амволе истифода мегардад, ки баробари арзиши даромади ҳамроҳгардида мебошад.

6. Чораҳои дар ҳамин модда зикргардида, инчунин нисбат ба ғайриҳо ё дигар нафъе, ки аз чунин даромадҳо аз чиноят гирифта шудаанд, аз амволе, ки даромадҳо аз чиноятҳо ба он ҳамроҳ ё табдил дода шуда буданд, бо ҳамон усул ва ба ҳамон андозае, ки нисбат ба даромадҳо аз чиноят андешида мешаванд, татбиқ мегарданд.

7. Барои мақсадҳои ҳамин модда ва моддаи 55 ҳамин Конвенсия ҳар як Давлати иштирокчи судҳо ё мақомоти салоҳиятнокҳои дигари худро ваколатдор менамояд, ки дар бораи пешниҳод намудан ё ба ҳабс гирифтани ҳуҷҷатҳои бонкӣ, молиявӣ ё тиҷоратӣ қарор қабул кунанд. Давлати иштирокчи мутобиқи муқаррароти ҳамин банд бо истинод ба нигоҳ доштани сирри бонкӣ аз андешидани чораҳо саркашӣ намекунад.

8. Давлатҳои иштирокчи метавонанд имконпазири муқаррар намудани талаботро баррасӣ намоянд, ки он ба шахси содирнамудаи чиноят имкон медиҳад пайдоиши қонунии даромадҳои эҳтимоли аз чиноят ё дигар амволи тахти мусодира қарордоштаро дар ҳаҷме, ки чунин талабот ба принципҳои қонунгузори дохилии он ва хусусияти муруфияи судӣ ё баррасии дигар мутобиқ бошад, исбот кунад.

9. Муқаррароти ҳамин модда набояд тарзе шарҳ дода шавад, ки ба ҳуқуқҳои тарафҳои сеҳми поквичдон зарар расонад.

10. Ҳеҷ чиз дар ҳамин модда принципҳои, ки мутобиқи онҳо чораҳои дар он зикргардида дар асоси муқаррароти қонунгузори дохилии Давлати иштирокчи ва бо шартҳои риояи онҳо муайян ва амалӣ карда мешаванд, ҳалалдор намесозад.

Моддаи 32. Ҳифзи шохидон, экспертҳо ва ҷабрдидагон

1. Ҳар як Давлатҳои иштирокчи мутобиқи низоми дохилии ҳуқуқии худ ва дар доираи имконоти худ чихати таъмини ҳимояи самаранок аз интиқом ё тарсонидани эҳтимоли нисбати шохидон ва экспертон, ки вобаста ба чиноят баёнот додаанд ва ҳамин Конвенсия чинбят эътироф намудааст ва ҳангоми зарурат нисбат ба ҳешовандон ва дигар шахсони наздики онҳо чораҳои дахлдор меандешад.

2. Чораҳои дар банди 1 моддаи мазкур пешбинишуда, бе расонидани зарар ба ҳуқуқҳои айбдоршаванда, аз ҷумла ҳуқуқҳои барои баррасии дахлдор, инҳоро низ метавонанд дар бар гиранд:

а) муқаррар намудани расмиётҳои барои ҳимояи ҷисмонии чунин шахсон, то андозае, ки зарур ва амалан имконпазир аст, - чихати барои муҳоҷирати (қўчонидани) онҳо ба макони дигар ва қабули чунин ҳолатҳои, ки ҳангоми зарурат фаш насохтани маълумоти мансуб ба шахсият ва макони қўғиршавии чунин шахсонро иҷозат медиҳад ё барои ошкор намудани чунин маълумот маҳдудиятро муқаррар менамояд;

b) қабули қоидаҳо аз он шаҳодат медиҳанд, ки ба шоҳидон ва экспертон имконияти додани баёнот тарзе таъмин гардидааст, ки онҳо тахти ҳимоя қарор доранд, масалан иҷозати додани баёнот бо кумаки воситаҳои алоқа, ба монанди алоқаи видео ё дигар воситаҳои дахлдор.

3. Давлатҳои иштирокчи имконияти бастанӣ созишномаҳо ё шартномаҳо бо дигар давлатҳо оид ба муҳоҷирати (кӯчонидани) шахсоне, ки дар банди 1 моддаи мазкур зикр шудаанд, баррасӣ менамоянд.

4. Муқаррароти моддаи мазкур ҳамчунин нисбат ба ҷабрдидагон то андозае, ки онҳо шоҳид мебошанд, татбиқ карда мешавад.

5. Ҳар як Давлати иштирокчи бо шартӣ риояи қонунгузории дохилии худ дар ҳамаи давраҳои муруфияи судӣ барои баён намудан ва баррасии андешаҳо ва хавфи ҷабрдидагон нисбат ба шахсони содирнамудаи ҷиноят чунин шароите фароҳам меоварад, ки он ба ҳуқуқҳои ҳимоя зарар расонида натавонад.

Моддаи 33. Ҳифзи шахсоне, ки иттилоот медиҳанд

Ҳар як Давлати иштирокчи имконияти ба низоми дохилии ҳуқуқии худ ворид намудани чораҳои дахлдорро баррасӣ менамояд, ки барои аз муомилаи беадолатония ҳифз намудани ҳама гуна шахсоне, ки аз рӯи вичдон ва дар заминаи ақлу хирад ба мақомоти ваколатдор оид ба ҳамаи ҳодисаҳои вобаста ба ҷиноятҳои, ки ҳамин Конвенсия эътироф намудааст, хабар медиҳанд, баррасӣ менамояд.

Моддаи 34. Оқибатҳои кирдорҳои коррупсионӣ

Бо дарназардошти бовичдонона ба даст овардани ҳуқуқҳои тарафҳои сеюм ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ ҷиҳати ба танзим даровардани масъалаҳо оид ба оқибатҳои коррупсия чораҳо меандешад. Аз ин рӯ, Давлатҳои иштирокчи метавонанд коррупсияро ба сифати омиле, ки истеҳсолот барои аз эътибор соқит кардан ё беқор кардани қарордодҳо ё бозхонди консессия (имтиёз) ё дигар воситаҳои шабеҳ ё қабули дигар чораҳо барои ислоҳи вазъи бавучудодама дорои аҳамият мебошад, баррасӣ намоянд.

Моддан 35. Ҷуброни зарар

Ҳар як Давлати иштирокчи тибқи принципҳои қонунгузории дохилии худ чунин чораҳо меандешад, ки имкон медиҳанд шахсони ҳуқуқӣ ва воқеии дар натиҷаи ин ё он кирдори коррупсионӣ зарардида ҳуқуқ дошта бошанд ҷиҳати ҷуброн нисбати шахсоне, ки барои расонидани ин зарар ҷавобгаранд, парванда оғоз намоянд.

Моддаи 36. Мақомоти махсусгардонидашуда

Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии худ мавҷуд будани мақом ё мақомот ё шахсонро, ки барои мубориза бар зидди коррупсия тавассути чораҳои ҳифзи ҳуқуқ махсус гардонидашуда шудаанд, таъмин менамояд. Ба чунин мақомот, ё шахсои тибқи принципҳои асосии низоми ҳуқуқии Давлатҳои иштирокчи мустақилияти зарурӣ фароҳам оварда мешавад, то онҳо тавонанд функцияҳои худро самаранок ва бе ягон таъсири номатлуб иҷро намоянд. Шахсон ё кормандони ин гуна мақом ё мақомот ҷиҳати иҷрои вазифаҳои худ бояд дорои таҳассуси дахлдор ва захираҳои зарурӣ бошанд.

Моддаи 37. Ҳамкорӣ бо мақомоти ҳифзи ҳуқуқ

1. Ҳар як Давлати иштирокчи барои ҳавасмандгардонии шахсоне, ки дар содир кардани ин ё он ҷиноят иштирок мекунанд ё кардаанд ва ҳамин Конвенсия ин кирдорро ҷиноят эътироф намудааст, ҷиҳати пешниҳоди иттилооте, ки ба мақомоти ваколатдор барои мақсади тафтишот ва исбот ниҳоят муфид аст, инчунин ҳангоми расонидани кумаки мушаххас ва воқеӣ ба мақомоти ваколатдор, ки метавонад барои аз даромади ҷинояти содиркарда маҳрум сохтани ҷинояткорон ва бозбаргардонидани ин ғоида мусоидат намояд, чораҳои зарурӣ меандешад.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи дар ҳолатҳои дахлдор масъалаҳои сабук намудани ҷазои шахси айбдоршавандаро, ки ҳангоми пешбурди тафтишот ё таъқиб вобаста ба ин ё он ҷиноят бо мақомоти ваколатдор ҳамкорӣ мекунад ва онро ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, баррасӣ менамояд.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии қонунгузории дохилии худ масъалаи имконпазирии додани масуният аз таъқиби ҷиноятиро ба шахсе, ки ҳангоми тафтишот ё таъқиб вобаста ба ин ё он ҷиноят бо мақомоти ваколатдор ҳамкорӣ ҷиддӣ мекунад ва онро ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, баррасӣ менамояд.

4. Ҳимояи ин шахсон *mutatis mutandis*, тибқи тартиби пешбининамудаи модаи 32 Конвенсияи мазкур ба амал бароварда мешавад.

5. Дар ҳолатҳое, ки агар шахси дар банди 1 моддаи мазкур зикршуда дар яке аз Давлатҳои иштирокчи бошад ва бо мақомоти ваколатдори Давлатҳои иштирокчи дигар ҳамкори чиддӣ наояд, қонунгузори дохилии худ имконияти ба тани созишнома ё шартномаҳоро чиҳатн имконпазирии аз ҷониби дигар Давлати иштирокчи ба ин шахс фароҳам овардани речаи пешбининамудаи бандҳои 2 ва 3 ҳамин моддаро баррасӣ менаояд.

Моддаи 38. Ҳамкорӣ байни мақомоти миллӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ чораҳое меандешад, ки онҳо метавонанд барои ҳавасмандгардонии ҳамкорӣ байни мақомоти оммавӣ, инчунин шахсони баландмақоми оммавии он аз як тараф, ва аз тарафи дигар бо мақомоти худ, ки барои тафтишот ва таъқиб вобаста ба ҷиноят масъуланд, зарур бошанд. Чунин ҳамкорӣ метавонад шаклҳои зайлро дар бар гирад:

а) бо ташаббуси худ пешниҳод намудани маълумот ба чунин мақомоти масъул, агар асосҳо барои эҳтимоли содир шудани ин ё он ҷиноят мавҷуд бошад ва он мутобиқи моддаҳои 15, 21 ва 23 ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф шудааст; ё

б) ҳангоми гирифтани дархости дахлдор ба чунин мақомоти масъул пешниҳод намудани тамоми иттилооти зарурӣ.

Моддаи 39. Ҳамкорӣ байни мақомоти миллӣ ва бахши хусусӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ чунин чораҳое меандешад, ки метавонанд барои ҳавасмандгардонии ҳамкориҳо байни мақомоти миллии тафтишотӣ, мақомоти прокуратура ва ташкилотҳои бахши хусусӣ, аз ҷумла муассисаҳои молиявӣ оид ба масъалаҳои вобаста ба содир намудани ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия онро ҷиноят эътироф намудааст, зарур бошанд.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи масъалан ҳавасмандгардонии шаҳрвандони худ ва дигар шахсонро, ки маъмулан дар қаламрави он зиндагӣ мекунанд, чиҳати додани маълумот ба мақомоти миллии тафтишотӣ, мақомоти прокуратура оид ба содир шудани ягон ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, баррасӣ менаояд:

Моддаи 40. Сирри бонкӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи ҳангоми тафтишоти ҷиноятии дохилӣ, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, метавонад дар доираи низоми дохилии ҳуқуқии худ мавҷуд будани механизмҳои заруриро таъмин кунад. ки онҳо тавонанд монеаҳои дар натиҷаи татбиқи қонунгузорӣ дар бораи сирри бонкӣ бамиеномадаро бартараф наоянд.

Моддаи 41. Маълумот дар бораи доштани доғи судӣ

Ҳар як Давлати иштирокчи метавонад қонунгузори қабул наояд ё дигар чорае андешад ки имкон медиҳад тибқи ҳамон шарт вақ амон мақсад, он гуна ҳуқуқро, вобаста ба гумонбарӣ дар содир намудани ҷинояти тафтишаванда баровардашуда, барои истифодаи чунин маълумот дар ҷараёни муруфиаи судӣ вобаста ба ҷинояти дар ҳамин Конвенсия ҷиноят эътирофгардида зарур хоҳанд буд, ба ҳисоб гирифта шавад.

Моддаи 42. Юрисдиксия

1. Ҳар як Давлати иштирокчи метавонад чунин чорае андешад, ки имкон медиҳад нисбати ҷинояте, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, юрисдиксияи худро муқаррар наояд, агар:

а) ҷиноят дар ҳузури ҳамин Давлатҳои иштирокчи содир шуда бошад; ё

б) ҷиноят дар ҳузури дохилии кишти содир шудааст, ки таҳти парчами ҳамин Давлатҳои иштирокчи шино мекунад ё дар киштии ҳавоие содир шудааст, ки дар ҳамин лаҳза мутобиқи қонунгузори ҳамин Давлатҳои иштирокчи ба қайд гирифта шудааст.

2. Ҳангоми риояи моддаи 4 Конвенсияи мазкур Давлати иштирокчи инчунин метавонад юрисдиксияи худро нисбати ҳама гуна ҷиноятҳо муқаррар наояд, агар:

а) ҷиноят муқобили шаҳрванди ҳамин Давлати иштирокчи содир шуда бошад;

б) ҷиноят аз тарафи шаҳрванди ҳамин Давлати иштирокчи ё шахси бетабаа, ки маъмулан дар қаламрави он зиндагӣ мекунад, содир шуда бошад;

с) ҷиноят ҳангоме ҷиноят ҳисоб меёбад, ки мутобиқи банди 1b ва моддаи 23 Конвенсияи мазкур ҷиноят эътироф шуда, берун аз қаламрави давлат, бо мақсади амалӣ намудани ягон ҷиноят дар қаламрави он содир гардидааст ва мутобиқи банди 1 a i) ё ii) ё ин b i) моддаи 23 Конвенсияи мазкур ҷиноят эътироф шуда бошад; ё

d) ҷиноят ба муқобили ҳамин Давлати иштирокчӣ содир шудааст.

3. Барои мақсади моддаи 44 Конвенсияи мазкур ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳои меандешад, ки метавонанд барои муқаррар намудани юрисдиксияи худ нисбати ҷинояте, ки онро ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, зарур бошанд, ҳангоме, ки агар шахси барои содир намудани ҷиноят гумонбаршуда дар ҳудуди ҳамин давлат мавҷуд бошад ва он шахсро танҳо аз сабаби он, ки яке аз шахрвандони ҳамин давлат мебошад, баргашта наменд.

4. Ҳар як Давлати иштирокчӣ тадбирҳои меандешад, ки метавонанд барои муқаррар намудани юрисдиксияи худ нисбати ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия зарур бошанд, инчунин ҳангоме, ки агар шахси дар содир намудани ҷиноят гумонбаршуда дар ҳудуди ҳамин давлат бошад ва он чунин шахсро баргашта наменд.

5. Агар Давлати иштирокчӣ, ки юрисдиксияи худро тибқи банди 1 ё 2 моддаи мазкур татбиқ менамояд, хабарнома гирад ё бо усули дигар огоҳ шавад, ки ҳама гуна Давлатҳои дигари иштирокчӣ тафтиши ҷиноят ё мувофиқи судиро вобаста ба ҳамаи қирдор пеш мебаранд, мақомоти ваколатдори ҳамин Давлатҳои иштирокчӣ дар ҳолатҳои зарурӣ бо мақсади ҳамкории фаъолияти худ байни ҳамдигар машварат мекунанд.

6. Бе расонидани зарар ба меъёрҳои умумии ҳуқуқи байналмилалӣ Конвенсияи мазкур татбиқи ҳама гуна юрисдиксияи ҷиноятро, ки Давлати иштирокчӣ мутобиқи қонунгузориҳои дохилии худ муқаррар намудааст, истисно наменд.

БОБИ IV. Ҳамкории байналмилалӣ

Моддаи 43. Ҳамкории байналмилалӣ

1. Давлатҳои иштирокчӣ аз рӯи масъалаҳои ҷиноятӣ ҳуқуқи мутобиқи моддаҳои 44 ва 50 Конвенсияи мазкур ҳамкорӣ менамоянд, агар ин мувофиқи мақсад ва мутобиқи низоми дохилии ҳуқуқи онҳо бошад. Давлатҳои иштирокчӣ имконияти расонидани кумаки байниҳамдигариро ҷиҳати пешбурди тафтишот ва мувофиқа вобаста ба масъалаи шахрвандию ҳуқуқи ва маъмури, ки ба коррупсия алоқаманд аст, мусоидат менамоянд.

2. Агар нисбат ба масъалаи ҳамкории байналмилалӣ риояи принципи эътирофи муштараки ягон амали дахлдор ба сифати ҷиноят зарур бошад, ин принцип риояшуда ҳисоб меёбад, новобаста аз он, ки қонунгузориҳои Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда ин қирдорро ба категорияи ҷиноятҳои дохил намудааст ё онро бо ҳамаи истилоҳоти тавсиф мекунанд, ки Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда истифода намудааст, агар қирдоре, ки таркиби ҷиноятро ташкил медиҳад, мутобиқи қонунгузориҳои ҳар ду Давлати иштирокчӣ чун ҷавобгарии ҷиноятӣ эътироф шуда бошад.

Моддаи 44. Супоридан

1. Моддаи мазкур нисбати ҷиноятҳои, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, татбиқ карда мешавад, агар шахсе, ки барои супоридан дархост шудааст, дар ҳудуди Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда қарор дошта бошад, ба шарте, ки агар қирдори ӯ вобаста ба дархости супоридан мутобиқи қонунгузориҳои дохилии ҳам Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда ва ҳам Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда чун ҷавобгарии ҷиноятӣ эътироф шуда бошад.

2. Қатъи назар аз муқаррароти банди 1 моддаи мазкур қонунгузориҳои Давлатҳои иштирокчӣ, метавонанд мутобиқи Конвенсияи мазкур ҷиҳати супоридани ин ё он шахс вобаста ба ҳама гуна ҷиноят иҷозат диҳанд, агар он тибқи қонунгузориҳои дохилии ҳамин Давлат чун ҷавобгарии ҷиноятӣ эътироф нашуда бошад.

3. Агар дархост барои супоридан ба якчанд ҷиноятҳои алоҳида дахл кунад, ки ҳатто яке аз он метавонад тибқи моддаи мазкур боиси супоридан гардида, боқимонда аз сабаби мӯҳлати ҷазо барои онҳо супориданро ба миён намеоварад, вале мувофиқи ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф шудаанд, Давлати иштирокчӣ дар ҳолати дархостшаванда метавонад моддаи мазкурро нисбати ин ҷиноятҳои низ татбиқ намояд.

4. Ҳар як ҷинояте, ки нисбати он моддаи мазкур татбиқ мешавад, ба ҳамаи шартномаҳои мавҷудаи байни Давлатҳои иштирокчӣ дар ҳусуси супоридан ба сифати ҷиноят воридгардида ҳисоб меёбад, ки метавонад боиси супоридан шавад. Давлатҳои иштирокчӣ ўҳдадор мешаванд чунин ҷиноятро ба сифати ҷинояте, ки метавонад боиси супоридан шавад ба ҳама гуна шартномаҳои оид ба супоридан, ки байни худ ба имзо расонидаанд, дохил кунанд. Давлатҳои иштирокчӣ, ки қонунгузориашон иҷозат медиҳад Конвенсияи мазкур ҳангоми супоридан ҳамчун асос истифода гардад, ҳеҷ яке аз ҷинояти эътирофнамудаи Конвенсияи мазкурро ҷиноят ҷинояти сиёсӣ наменд.

5. Агар Давлати иштирокчӣ, ки барои супоридани тибқи шартнома қайду шарт мегузорад, аз Давлати иштирокчӣ дигар Давлати иштирокчӣ дар бораи супоридан шартнома дар ҳусуси супоридан надорад, дархост мегардад, новобаста аз ҷинояте, ки нисбати он моддаи мазкур татбиқ мегардад, метавонад ҳамин Конвенсияро ба сифати асоси ҳуқуқи ҷиҳати супоридан баррасӣ намояд.

6. Давлати иштирокчӣ, ки супориданро бо мавҷудияти шартнома қайду шарт намулдааст:

а) ҳангоми барои ниғаҳдошт супоридани ҳолати ба таъҷиб расида ё ҳуҷҷат оид ба қабул ё тасдиқи Конвенсияи мазкур ё ҳамроҳшавӣ ба он ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид дар хусуси он, ки ҳамин Давлат барои ҳамкорӣ бо дигар Давлатҳои иштирокчӣ вобаста ба масъалаи супоридан ҳамин Конвенсияро ба сифати асоси ҳуқуқи истифода мебарад, иттилоъ медиҳад; ва

б) агар он Конвенсияи мазкурро барои ҳамкорӣ вобаста ба масъалаҳои супоридан ба сифати асоси ҳуқуқи истифода набазад. ҳангоми зарурат, бо мақсади татбиқи моддаи мазкур бо дигар Давлати иштирокчӣ ҳамин Конвенсия кӯшиш мекунад шартнома дар бораи супориданро имзо намояд.

7. Давлатҳои иштирокчӣ, ки супориданро бо мавҷудияти шартнома қайду шарт намулдаанд, дар муносибат бо ҳамдигар ҷинойтеро, ки нисбати он ҳамин модда татбиқи мегардад ба сифати ҷинойте эътироф менамоянд, ки боиси супоридан гашта метавонад.

8. Супоридан мутобиқи шартҳои пешбининамудаи қонунгузории дохилии Давлатҳои иштирокчӣ дархостшаванда ё тибқи шартномаҳо оид ба супоридан, аз ҷумла шартҳои, ки бо талаботи ҷазои ҳадди ақал нисбати супоридан алоқаманд аст ва асосҳои, ки Давлати иштирокчӣ дархостшаванда метавонад супориданро рад кунад, амалӣ карда мешавад.

9. Доир ба ҳама гуна ҷинойте, ки нисбати он моддаи мазкур татбиқи мешавад, Давлатҳои иштирокчӣ бо шартҳои риояи қонунгузории дохилии худ кӯшиш менамоянд, ки тартиботи супориданро суръат бахшида, талаботи вобаста бо онро осон гардонанд.

10. Ҳангоми риояи муқаррароти қонунгузории дохилии худ ва шартномаҳои худ оид ба супоридан, Давлати иштирокчӣ дархостшаванда баъди пайдо кардани итминон, ки инро вазъият тақозо менамояд ва хусусияти таъхирнопазир дорад ва бо дархости Давлати иштирокчӣ дархосткунанда сурат мегирад, метавонад шахси дар ҳудудаш қарордоштаро ҳабс кунанд ё барои ҳангоми расмиёти супоридан ҳозир будани чунин шахс дигар чораҳои дахлдорро таъмин намояд.

11. Давлати иштирокчӣ, ки шахси ба содир кардани ҷинойт гумонбаршудаи дар ҳудуди он қарордоштаро вобаста ба ҷинойти пешбининамудаи ҳамин модда бо сабаби яке аз шаҳрвандони ҳамин давлат будани ӯ барнамегардонад, ӯҳдадор аст бо дархости Давлати иштирокчӣ дархосткунанда парвандаро бетаъхир ба мақомоти ваколатдори худ барои таъҷиб супорад. Ин мақомот тибқи қонунгузории ҳамин Давлати иштирокчӣ қарор қабул мекунад ва мурофиаро тарзе ба роҳ мемонад, ки ҳангоми дигар ҷинойти дорои хусусияти ҳавфнок ба амал бароварда мешавад. Ҳар як Давлати иштирокчӣ ҳавасманд бо ҳамдигар, аз ҷумла вобаста ба масъалаҳои мурофиавӣ ва исботкунӣ ҷиҳати таъмини самаранокии чунин таъҷиб ҳамкорӣ менамоянд.

12. Дар ҳама ҳолат, агар ба Давлатҳои иштирокчӣ тибқи қонунгузории дохилӣ ё ба таври дигар супоридан ё додани яке аз шаҳрвандони худ танҳо бо шартҳои иҷозат дода шуда бошад, ки ин шахс ба ҳамин Давлат барои минбаъд адо намудани ҷазое, ки дар натиҷаи муҳокимаи судӣ ё мурофиаи судӣ вобаста ба дархости супоридан ё баргардонидан таъин гардидааст ва ҳамин Давлати иштирокчӣ ва Давлати иштирокчӣ супоридани ин шахсро дархостнамуда бо ҳамин тартибу шартҳои пазируфташон розӣ шудаанд, чунин супоридани шартӣ ё баргардонидан ҷиҳати иҷрои ӯҳдадориҳои муқаррарнамудаи банди 11 моддаи мазкур қифоя аст.

13. Агар супоридан, ки бо мақсади иҷрои ҳукми суд дархост шудааст, аз сабаби шаҳрванди Давлати иштирокчӣ дархостшаванда будани шахси ҷустуҷӯшаванда рад гардад, Давлати иштирокчӣ дархостшаванда, агар қонунгузории дохилии он иҷозат диҳад ва он ҷавобгӯи талаботи чунин қонунгузорӣ бошад, бо дархости Давлати иштирокчӣ дархосткунанда оид ба амалӣ намудани иҷрои ҳукм ё қисми боқимондаи ҳукмро, ки тибқи қонунгузории дохилии Давлати иштирокчӣ дархосткунанда бароварда шудааст, баррасӣ менамояд.

14. Ба ҳар шахсе, ки вобаста ба ягон намуди ҷинойт нисбати ӯ парванда оғоз шуда, муқаррароти моддаи мазкур татбиқи мегардад, дар ҳамаи давраҳои мурофиа муомилаи боадолатона қафолат дода мешавад, аз ҷумла амалӣ намудани ҳамаи ҳуқуқ ва қафолатҳои, ки тибқи қонунгузории дохилии Давлати иштирокчӣ пешбинӣ шудааст ва ҳамин шахс дар ҳудуди он қарор дорад.

15. Дар Конвенсияи мазкур ҳеҷ чиз чун ӯҳдадори муқарраршудаи супоридан тафсир карда намешавад, агар Давлати иштирокчӣ дархостшаванда дорои чунин асосҳои кофӣ бошад ва тахмин намояд, ки дархост оид ба супоридан бо мақсади таъҷиб ё ҷазо додани ягон шахс вобаста ба ҷинс, иаждод, эътиқоди динӣ, шаҳрвандӣ, баромади этникӣ ё ақидаи сиёсӣ пешниҳод гардидааст ё қонеъгардонии ин дархост ба вазъи ин шахс вобаста ба ҳар яке аз ин сабабҳо зарар мерасонад.

16. Давлатҳои иштирокчӣ инчунин наметавонанд дархости супориданро танҳо дар он асос, ки ҷинойт бо масъалаҳои андоз низ алоқаманд мебошад, рад кунанд.

17. Дар ҳолатҳои зарурӣ, то рад кардани баргардонидан Давлати иштирокчӣ дархосткунанда бо Давлати иштирокчӣ дархостшаванда машваратҳо мегузаронад, то ин

ки ба он ҷиҳати изҳори ақида ва пешниҳоди маълумоти марбут ба далелҳои пешниҳодшуда имконияти кофӣ диҳад.

18. Давлатҳои иштирокчи бо мақсади амалӣ намудани супоридан ё ҷиҳати баланд бардоштани самаранокии он кӯшиш ба харҷ медиҳанд, ки созишномаҳои дуҷониба ё бисёрҷониба банданд.

Моддаи 45. Баргардонидани шахсони маҳкумшуда

Давлатҳои иштирокчи метавонанд имконоти бастани созишномаҳо ё шартномаҳои дуҷониба ё бисёрҷонибаро ҷиҳати баргардонидани шахсоне, ки барои содир намудани ҷиноятҳои эътирофнамӯдаи ҳамин Конвенсия ба маҳбас маҳкум шудаанд ё ба таври дигар аз озодӣ маҳрум гардидаанд, баррасӣ намоянд, то ин ки онҳо тавонанд мӯҳлати ҷазои гирифтаашонро дар ҳудуди худ адо намоянд.

Моддаи 46. Ёри мутақобилаи ҳуқуқӣ

1. Давлатҳои иштирокчи дар пешбурди тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ва муҳокимаи судӣ вобаста ба ҷиноятҳо, ки ҳамин Конвенсия дар бар мегирад, ба ҳадигар ёрии васеи мутақобилаи ҳуқуқӣ мерасонанд.

2. Ёри мутақобилаи ҳуқуқӣ дар ҳаҷми имконпазири максималӣ, тибқи қонунҳои мавҷуда, шартномаҳои байналмилалӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои Давлатҳои иштирокчи дархостшаванда нисбат ба пешбурди тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ва муҳокимаи судӣ вобаста ба ҷиноятҳои расонида мешаванд, ки барои содир намудани онҳо аз Давлати иштирокчи дархостшаванда тибқи моддаи 26 Конвенсияи мазкур мумкин аст, шахсони ҳуқуқӣ ба ҷавобгарӣ ҷалб карда шаванд.

3. Ёри мутақобилаи ҳуқуқӣ, ки тибқи моддаи мазкур пешниҳод шуда, метавонад барои ҳар яке аз мақсадҳои зайл дархост гардад:

- a) гирифтани нишондоди шохид ё аризаҳо аз шахсони алоҳида;
- b) супоридани ҳуҷҷатҳои судӣ;
- c) гузаронидани кофтуков ва ба ҳабс гирифтани молу мулк, инчунин боздоштани фаъолият;
- d) азназаргузаронии иншоот ва қитъаҳои маҳал;
- e) пешниҳод намудани маълумот, далелҳои шайъӣ ва баҳодиҳии коршиносон (экспертҳо);
- f) пешниҳоди асли ҳуҷҷат ё нусхаҳои тасдиқгардидаи ҳуҷҷатҳо ва маводи дахлдор, аз ҷумла ҳуҷҷатҳои ҳукумати, бонкӣ, молиявӣ, корпоративӣ ё тиҷоратӣ;
- g) ошкор намудан ё таъқиби даромад аз ҷиноят, амвол, воситаҳои содир намудани ҷиноят ё дигар предмет бо мақсади исбот;
- h) мусоидат ҷиҳати мхтиёрӣ омадани шахсони дахлдор ба мақомоти Давлати иштирокчи дархостшаванда;
- i) расонидани дигар намуди кумак, ки хилофи қонунгузориҳои дохилии Давлати иштирокчи дархосткунанда намебошад;
- j) ошкор намудан, боздоштан ва таъқиби даромад аз ҷиноят мутобиқи муқаррароти боби V Конвенсияи мазкур;
- k) ситонидани активҳо мутобиқи муқаррароти боби V Конвенсияи мазкур.

4. Бе расонидани зарар ба қонунгузориҳои дохилӣ мақомоти ваколатдори як Давлати иштирокчи метавонанд бе дархости пешакӣ оид ба масъалаи ҷиноятӣ ҳуқуқӣ ба мақомоти ваколатдори Давлати иштирокчи дигар Давлати иштирокчи маълумот пешниҳод намоянд, агар онҳо итминони комил дошта бошанд, ки ин маълумот метавонад ба ин мақомот ҷиҳати тафтиш ё бомувафакқият анҷом додани тафтиш ва таъқиби ҷиноятӣ кумак мерасонад ё боиси аз ҷониби ҳамин Давлати иштирокчи тибқи Конвенсияи мазкур тартиб додани дархост мегардад.

5. Интиқоли маълумот тибқи банди 4 моддаи мазкур бе расонидани зарар ба тафтишот на муурофияи судӣ дар давлате, ки мақомоти ваколатдораш маълумот пешниҳод менамоянд, сурат мегирад. Мақомоти ваколатдоре, ки маълумот мегиранд, ҳатто дар асоси мӯҳлати муваққатӣ дархости маҳфуз нигоҳ доштани ин маълумотро иҷро менамоянд ё маҳдудиятро ҳангоми истифодаи он риоя мекунанд. Вале ҳамаи ин ба Давлати иштирокчи, ки маълумот гирифтааст, ҷиҳати гузаронидани муурофияи судӣ барои ошкор кардани маълумоте, ки айбдоршавандаро сафед мекунад, монеа шуда наметавонад. Дар ҷунин ҳолатҳо, то ошкор намудани маълумот. Давлати иштирокчи маълумотгирифта Давлати иштирокчи пешниҳоднамудаи маълумотро дар маврид хабардор мекунад ва агар дар ин хусус дархост гирифта бошад. бо Давлати иштирокчи пешниҳоднамудаи маълумот машваратҳо мегузаронад. Дар ҳолатҳои махсус, агар огоҳкунии пешакӣ ғайриимкон

бошад, Давлати иштирокчие, ки маълумот гирифтааст, Ҷавран Давлати иштирокчии пешниҳоднамудаи маълумотро дар хусуси чунин ошкор намудани маълумот огоҳ мекунад.

6. Муқаррароти моддаи мазкур ба Ҷаҳдадорҳои дигар шартномаҳо, ки пурра ё қисман ёрии мутақобилаи ҳуқуқиро танзим менамоянд, ҳарчанд дуҷониба ё бисёрҷониба бошанд ҳам, даҳлат намекунад.

7. Бандҳои 9-29 ҳамин модда нисбат ба дархостҳое, ки дар асоси моддаи мазкур фиристода шуданд, татбиқ карда мешавад, агар Давлати иштирокчӣ ба дигар шартнома оид ба ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ вобаста набояд. Агар ин Давлатҳои иштирокчӣ ба чунин шартнома вобаста бошанд, пас муқаррароти дахлдори ҳамин шартнома татбиқ карда мешавад, ба шарт, ки агар Давлатҳои иштирокчӣ бар ивази онҳо барои татбиқи бандҳои 9-29 моддаи мазкур розигӣ надиханд. Аз ҳамаи Давлатҳои иштирокчӣ боисрор пешниҳод карда мешавад, ки ҳамин бандҳоро, агар онҳо барои ҳамкорӣ мусоидат кунанд, татбиқ намоянд.

8. Давлатҳои иштирокчӣ тибқи моддаи мазкур Ҷароҳам овардани ин ёрии мутақобилаи ҳуқуқиро набояд бо истинод ба сирри бонкӣ рад кунанд.

а) Давлати иштирокчии дархосткунанда ба дархост оид ба пешниҳоди ёрӣ тибқи моддаи мазкур ҷавоб дода, ҳангоми набудани мувофиқаи муштараки ҷиноят эътирофи намудани кирдори дахлдор мақсадҳои дар моддаи 1 ҳамин Конвенсия зикршударо ба инбат мегирад;

б) Давлатҳои иштирокчӣ тибқи ҳамин модда дар асоси набудани мувофиқаи муштараки ҷиноят эътирофи намудани кирдори дахлдор метавонанд пешниҳоди ёриро рад кунанд. Ҷамзамон Давлати иштирокчии дархосткунанда метавонад ёрӣ расонад, агар ин ба консепсияҳои асосии низоми ҳуқуқии он мувофиқ бошад ва ин ёрӣ бидуни ҷораҳои маҷбурӣ анҷом дода шавад. Агар дархост бо масъалаҳои дорои хусусияти de minimis алоқаманд бошад ё масъалаҳоеро дар бар гирад, ки вобаста ба онҳо ҳамкориҳои дархостшаванда ё ёрӣ метавонад тибқи дигар муқаррароти Конвенсияи мазкур таъмин гардад, чунин ёрӣ метавонад рад шавад;

с) ҳар як Давлати иштирокчӣ, ҳангоми набудани мувофиқаи муштарак, агар ҷиноят эътирофи намудани кирдори дахлдор тақозо гардад, метавонад тибқи моддаи мазкур имконияти худро ҷиҳати қабули чунин ҷораҳо барои расонидани ҳаҷми бештари ёрӣ баррасӣ намоянд.

10. Шахсе, ки дар ҳабси пешакӣ аст ё мӯҳлатро дар маҳбас дар ҳудуди яке аз Давлатҳои иштирокчӣ мегузаронад ва дар дигар Давлати иштирокчӣ қарор доштани ӯ бо мақсади муқаррар намудани шахсият, додани нишондод ё расонидани дигар хел ёрӣ ҷиҳати гирифтани далел барои пешбурди тафтишот, таъқиби ҷинояти ё муҳокимаи судӣ вобаста ба ҷиноятҳои, эътирофнамудаи ҳамин Конвенсияи зарур мебошад, метавонад бо риояи шартҳои зерин интиқол дода шавад, агар:

а) ин шахс озодона розигии худро изҳор намоянд;

б) мақоми ваколатдори ҳар ду Давлати иштирокчӣ бо чунин шартҳо ба мувофиқа расидаанд, ки ҳамин Давлатҳои иштирокчӣ зарур мешуморанд;

11. Бо мақсади банди 10 моддаи мазкур:

а) Давлати иштирокчӣ, ки шахс интиқол дода мешавад, ҳуқуқ дорад ва Ҷаҳдадор аст ӯро дар ҳабси пешакӣ нигоҳ дорад, агар Давлати иштирокчие, ки шахсро интиқол додааст, дархости дигар ё тартиби дигарро пешниҳод накарда бошад;

б) Давлати иштирокчие, ки шахс ба он интиқол дода мешавад, чуноне, ки қаблан мувофиқа шуда буд ё бо мақомоти ваколатдори ҳар ду Давлати иштирокчӣ мувофиқа шуда буд, Ҷаҳдадориҳои худро ҷиҳати супоридани ӯ ба ихтиёри Давлати иштирокчие, ки шахсро интиқол додааст, Ҷавран иҷро менамоянд;

с) Давлати иштирокчие, ки шахс ба он интиқол мешавад, аз Давлати иштирокчие, ки шахсро интиқол додааст, огоҳи расмиёти супориданро барои ӯ талаб намекунад;

д) ба мӯҳлати адои ҷазои шахси интиқолдодашуда дар давлате, ки ӯро интиқол додаст, мӯҳлати нигоҳдорӣ дар ҳабси пешакӣ дар Давлати иштирокчие, ки ӯ интиқол гардидааст, ҳисобкарда мешавад.

12. Бе розигии Давлати иштирокчие, ки тибқи бандҳои 10-11 моддаи мазкур бояд ин ё он шахсро интиқол диҳад, ин шахс сарфи назар аз шахрвандӣ вобаста ба ҳаракат, беҳаракатӣ ё маҳкумият, ки ба давраи то рафтани ӯ аз ҳудуди давлати ба он итиқолшуда дахл дорад, дар ҳудуди дигар давлат, ки ин шахс интиқол дода мешавад, вобаста ба ҳаракат, беҳаракатӣ ё маҳкумият, ки ба давраи то рафтани ӯ аз ҳудуди давлати ба он интиқолшуда дахл дорад, тахти таъқиби ҷиноятӣ, нигоҳ доштан дар ҳабс кумаки ҷазо ё дигар навъи маҳдуд кардани озодии дар ҳудуди дигар давлат, ки ин шахс интиқол дода мешавад, қарор намегирад.

13. Ҷар як Давлати иштирокчӣ мақомоти марказиро таъин мекунад, ки барои гирифтани дархост оид ба ёрии мутақобилан ҳуқуқӣ ё барои иҷрои он ё ҳамроҳи кардани он ба мақомоти ваколатдор ҷавобгар ва дорои ваколатҳои дахлдор мебошад. Агар Давлати иштирокчӣ дорои минтақа ё ҳудуди махсус бо низоми алоҳидаи расонидани

ёрни мутақобилан ҳуқуқӣ бошад, он метавонад мақоми марказии махсусро таъин намояд, ки дар ин минтақа ё ҳудуд ҳамин функцияҳоро иҷро менамояд. Мақомоти марказӣ иҷроӣ ғаврӣ ва зарурии дархостҳои расида ё ба суроғаи дахлдор ирсол намудани онро таъмин мекунад. Агар мақоми марказӣ дархостро ба мақоми ваколатдор фириштад, ҳамин мақом ҷиҳати иҷроӣ ғаврӣ ва зарурии дархост мусоидат менамояд. Ҳангоми аз ҷониби Давлати иштирокчӣ барои нигоҳдорӣ супурдани тасдиқнома ё ҳуҷҷат дар бораи қабул ва тасдиқи Конвенсияи мазкур ё ҳамроҳшавӣ ба он ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид дар бораи мақоми марказӣ, ки бо ҳамин мақсад таъин шудааст, иттилоъ медиҳад. Дархостҳои ҷиҳати расонидани ёрии мутақобила ҳуқуқӣ ё дигар маълумоти марбут ба он ба мақомоти марказӣ, ки аз тарафи Давлатҳои иштирокчӣ таъин шудаанд, супорида мешаванд. Ин талабот ба ҳуқуқи Давлати иштирокчӣ зарар намерасонад, агар он талаб намояд, ки чунин дархост ва маълумот тавассути каналҳои дипломатӣ ва дар ҳолатҳои ғавқуллода, агар имконпазир бошад ва Давлатҳои иштирокчӣ дар ин хусус ба мувофиқа расида бошанд, тавассути Ташкилоти Байналмилалии Политсиаи Ҷинойтӣ фириштода шавад.

14. Дархостҳои дар шакли хаттӣ фириштода мешаванд ё агар имконпазир бошад, бо ёрии дигар воситаҳо, ки таҳияи сабти хаттиро ба забони барои Давлати иштирокчӣ дархосткунанда қобили қабул таъмин менамояд, ба шарте, ки агар ба ин Давлати иштирокчӣ имконият медиҳад саҳеҳии матнро муайян намояд. Ҳангоми барои нигоҳдорӣ супурдани грамотаи ба тасвиб расида ё ҳуҷҷат дар бораи қабул ё тасдиқи Конвенсияи мазкур ё ҳамроҳшавӣ ба он Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид дар бораи забон ё забонҳое, ки барои ҳар як Давлати иштирокчӣ қобили қабул аст, огоҳ менамояд.

Ҳангоми ҳолатҳои ғавқуллода ва дар ҳолати розигии Давлатҳои иштирокчӣ дархостҳои метавонанд ба таври шифоҳӣ ирсол гарданд, вале онҳо ғавран ба шакли хаттӣ тасдиқ карда мешаванд.

15. Дар дархост оид ба расонидани ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ инҳо зикр карда мешаванд:

a) номи мақоме, ки бо дархост муроҷиат кардааст;

b) моҳияти масъала ва хусусияти тафтишот, таъқиби ҷинойтӣ ё муҳокимаи судӣ, ки дархост бо он вобаста аст, инчунин ном ва функцияи мақоме, ки ин тафтишот, таъқиби ҷинойтӣ ё истеҳсолотро анҷом медиҳад;

c) муҳтасар баён намудани омилҳои мавҷуда, ба истиснои дархост нисбат ба супурдани ҳуҷҷатҳои судӣ;

d) тавсифи ёрии дархостшаванда ва маълумоти муфассал дар хусуси ҳама гуна расмиёти мушахас, ки риояи онро Давлати иштирокчӣ дархосткунанда меҳаҷад таъмин намояд;

e) агар имконпазир бошад, маълумот дар бораи шахсият, ҷои истиқомат ва шаҳрвандии ҳама гуна шахси дахлдор; ва

f) мақсади далелҳо, маълумот ё ҷораҳои дархостшаванда.

16. Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунанда метавонад маълумоти иловагиро талаб намоён, агар он ҷиҳати иҷроӣ дархост тибқи қонунгузории дохилии он зарур бошад ё агар ин маълумот иҷроӣ ин дархостро осон гардонад.

17. Дархост мутобиқи қонунгузории дохилии Давлати иштирокчӣ дархосткунанда ба андозае, ки хилофи қонунгузории дохилии Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунанда намебошад ва аз рӯи имконият вобаста ба расмиёти дар дархост зикргардида иҷро карда мешавад.

18. То ҳадди имконпазир ва тибқи принципҳои асосии дохилӣ, агар ягон шахс дар ҳудуди Давлатҳои ва ӯ бояд ба сифати шохид ё эксперт аз ҷониби мақомоти судии Давлатҳои иштирокчӣ дигар шунда шавад, давлатҳои иштирокчӣ аввал метавонанд бо дархости дигар Давлатҳои иштирокчӣ ба гузаронидани ввдеоалоқа розигӣ диҳад, агар ҳузур доштани ин шахс дар Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунандаи ғайриимкон ё номатлуб бошад. Давлатҳои иштирокчӣ метавонанд ба мувофиқа расанд, ки шундан (пурсиш) аз ҷониби мақомоти судии Давлати иштирокчӣ дархосткунанда бо иштироки намояндагони мақомоти судии Давлатҳои иштирокчӣ дархостшаванда гузаронида мешавад.

19. Давлати иштирокчӣ дархосткунанда маълумот ё далелеро, ки аз Давлатҳои иштирокчӣ дархостшаванда пешниҳод намудааст, бе розигии пешакии Давлатҳои иштирокчӣ дархостшаванда барои пешбурди тафтишот, таъқиби ҷинойтӣ ё муҳокимаи судӣ интиқол намедиҳад ва истифода намебарад, ба истиснои он, ки дар дархост зикр гардидааст. Ҳеҷ чиз дар банди мазкур Давлатҳои иштирокчӣ дархостшавандаро водор карда наметавонад, ки ҳангоми муроғиати судӣ маълумот ё далели сафедкунандаи айбдоршавандаро ошкор намоёнд. Дар ин ҳолат, то ошкор намудани маълумот ё далел Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунанда Давлатҳои иштирокчӣ дархостшавандаро огоҳ мекунад ва агар дар хусуси он дархост гирифта бошад, бо Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунанда машваратҳои мегузаронад. Агар дар ҳолатҳои истисноӣ огоҳонидани пешаки ғайриимкон бошад, Давлатҳои иштирокчӣ дархосткунанда ғавран оид ба ошкор шудани маълумот ба Давлатҳои иштирокчӣ дархостшаванда иттилоъ медиҳад.

20. Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда аз Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда метавонад махфияти маҷудият ва моҳияти дархостро талаб намояд, ба истиснои он, ки барои иҷрои ҳуди дархост зарур аст. Агар Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда талаботи махфиятро иҷро карда натавонад, феврал дар ин ҳусус ба Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда иттилоъ медиҳад.

21. Дар ҳолатҳои зайл ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ метавонад рад карда шавад:

a) агар дархост мутақобилаи муқаррароти моддаи мазкур пешниҳод нашуда бошад;

b) агар Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда чунин шуморад, ки иҷрои дархост метавонад ба истиқлолият, амният, тартиботи оммавӣ ё дигар мақсаду манфиатҳои ҳаётан муҳими он зарар меоварад;

c) агар қонунгузори дохилии Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда ба мақомоти он иҷрои ҳама гуна чораҳои дархостшавандаро нисбати ҳама гуна чунин ҷиноятҳо манъ карда бошад, агар ин гуна ҷиноятҳо мавзӯи тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ шуда, дар доираи юрисдиксияи он бошад;

d) агар иҷрои дархост хилофи низоми ҳуқуқии Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда оид ба масъалаи ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ бошад.

22. Давлатҳои иштирокчӣ танҳо дар он асос, ки ҷиноят бо масъалаҳои андоз низ вобаста мебошад, дархост оид ба расонидани ёрии мутақобилаи ҳуқуқиро рад карда наметавонад.

23. Ҳама гуна радкунии расонидани ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ бояд асоснок карда шавад.

24. Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда дархостро дар бораи расонидани ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ то ҳадди имконпазир, бо дарназардошти мӯҳлатҳои пешниҳоднамудаи Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда, ки дар ҳуди дархост асоснок карда шудаанд, дар мӯҳлати кӯтоҳтарин иҷро мекунад. Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда дар бораи пешниҳоди маълумот оид ба мақом ва ҷараёни чораҳои амалишаванда, ки аз ҷониби Давлати иштирокчии Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда ҷиҳдти қонеъ гардонидани дархости дурусти он қабул шудаанд; муроҷиат карда метавонад. Давлати Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда оид ба мақом ва ҷараёни иҷрои дархости дуруст ба Давлати Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда ҷавоб медиҳад. Давлати Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда ба таври феврал Давлати Давлатҳои иштирокчии дархосткунандаро дар ҳусуси он, ки минбаъд ба ёрии дархостшуда зарурат боқӣ намондааст, огоҳ месозад.

25. Мӯҳлати расонидани ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ аз ҷониби Давлатҳои иштирокчӣ Давлати иштирокчии дархостшаванда дар асоси он, ки ин метавонад ба пешбурди тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ халал расонад, мавқуф гузорад.

26. То лаҳзаи рад кардани иҷрои дархост тибқи банди 21 моддаи мазкур ё мавқуф гузостани иҷрои он тибқи банди 25 моддаи мазкур Давлатҳои иштирокчӣ Давлати иштирокчии дархостшаванда бо Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда ҷихати муайян намудани он, ки бе ёри расонида мешавад, дар қадом мӯҳлат ва тибқи қадом шарту шароит сурат мегирад, гузаронидани машваратҳоро зарур медонад. Дар сурати қабул намудани ёрӣ бо чунин шарт Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда бояд ҳамаи ин шартҳоро риоя намояд.

27. Бе расонидани зарар ҷихати татбиқи банди 12 моддаи мазкур шохид, эксперт ё шахси дигаре, ки бо дархости Давлати иштирокчии дархосткунанда ҷихати додани нишондод дар ҷараёни истеҳсолот розиги медиҳад ё ҳангоми пешбурди тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ дар ҳудуди Давлати иштирокчии дархосткунанда ёрӣ мерасонад, вобаста ба ҳаракат, беҳаракатӣ ё маҳкумият, ки ба давраи то тарк кардани Давлати иштирокчии дархостшаванда дахл дорад, наметавонад дар ин ҳудуд таҳти таъқиби ҷиноятӣ, нигоҳ доштан дар ҳабси пешакӣ, ҷазо ё ягон намуди дигари маҳдудкунии озодиҳои шахсии ӯ қарор дошта бошад. Амали чунин қафолати амнияти шахсӣ дар он сурат қатъ мегардад, ки агар шохид, эксперт ё шахси дигар дар муддати понздаҳ рӯзи расман огоҳ карда шуданаш ё дар ҷараёни қама гуна мӯҳлати байни Давлатҳои иштирокчӣ мувофиқашуда, аз санае, ки чунин шахс дар ҳусуси ба ҳозирии ӯ эҳтиёҷ надоштани мақомоти судӣ огоҳ гардида, имкон дошт Давлатҳои иштирокчии дархосткунандаро тарк қунад, вале ихтиёран дар ҳудуди он боқӣ монд ё онро тарк намуда, боз бо хоҳиши худ баргашта бошад.

28. Хароҷоти муқаррарӣ вобаста ба иҷрон дархост аз ҷониби Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда пардохта мешавад, агар Давлатҳои иштирокчии манфиатдор оид ба тартиби дигар ба мувофиқа нарасида бошанд. Агар иҷрои дархост хароҷоти назаррас ё ғавқулдорро тақозо намояд, пас Давлатҳои иштирокчӣ бо мақсад муайян намудани шартҳои, ки тавассути он дархост иҷро мешавад, инчунин дар бораи тартиби пардохти хароҷот машварат мегузаронанд.

29. Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда:

a) ба Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда нусхаҳои маводҳо, ҳуҷҷатҳо ё маълумоти ҳукумати, ки дар ихтиёр дорад ва тибқи қонунгузори дохилии он барои дастрасии оммавӣ кушода аст, пешниҳод менамояд,

b) метавонад тибқи салоҳдиди худ ба Давлати иштирокчии дархосткунанда пурра ё қисман ё ҳангоми риояи чунин шартҳое, ки он зарурӣ мешуморад, нусхаҳои ҳама гуна мавод, ҳуҷҷат ё маълумоти ҳуқуматии дар ихтиёраш қарордошта ва тибқи қонунгузории дохилии он барои дастрасии оммавӣ пӯшидаро пешниҳод намояд.

30. Давлатҳои иштирокчӣ ҳангоми зарурат имконпазирии баستاني созишнома ва шартномаҳои дучонибаю бисёрҷонибаро баррасӣ менамоянд, ки ҷавобгӯи мақсадҳои моддаи мазкур буда, таъсирнокии амалии онро таъмин менамоянд ё муқаррароти онро таҳким мебахшанд.

Моддаи 47. Таҳвили истеҳсоли ҷинойтӣ

Давлатҳои иштирокчӣ имконияти таҳвили мутақобилаи истеҳсолотро бо мақсади таъкиби ҷинойтӣ вобаста ба ҷинойте, ки ҳамин Конвенсия ҷинойт эътироф намудааст, ҳангоме баррасӣ менамоянд, ки агар чунин таҳвил ба манфиатҳои иҷроии адолати судӣ бошад, аз ҷумла дар ҳолатҳое, ки агар ҷиҳати яқҷоя қардани парвандаҳои ҷинойтӣ он ба яқҷанд юрисдиксия дахл намояд.

Моддаи 48. Ҳамкорӣ байни мақомоти ҳифзи ҳуқуқ

1. Давлатҳои иштирокчӣ бо ҳамдигар зич ҳамкорӣ намуда, тибқи низомҳои дохилии ҳуқуқӣ ва маъмурии худ бо мақсади баланд бардоштани самаранокии чораҳои ҳуқуқӣ ҷиҳати мубориза бо ҷинойтҳое, ки ҳамин Конвенсия дар бар гирифтааст, амал мекунанд. Давлатҳои иштирокчӣ, аз ҷумла чунин чораҳои самарбахшро меандешанд:

a) таҳкими усулҳои робита ва ҳангоми зарурат барқарор намудани роҳҳои нави робита байни мақомоти ваколатдор, муассисаҳо ва ҳадамоти онҳо ҷиҳати таъмини босуръату бозътимоди мубодилаи иттилоот оид ба тамоми ҷабҳаҳои ҷинойткорӣ, ки ҳамин Конвенсия дар бар гирифтааст, аз ҷумла, агар Давлатҳои иштирокчӣ манфиатдор зарур шуморанд – дар ҳамбастагӣ бо дигар намудҳои фаъолияти ҷинойтӣ;

b) ҳамкорӣ бо дигар давлатҳои иштирокчӣ дар гузаронидани тафтишот вобаста ба ҷинойтҳое, ки ҳамин Конвенсия дар бар гирифтааст, бо мақсади ошкор намудани:

i) шахсият, ҷои истиқомат ва фаъолияти шахсоне, ки дар содир намудани чунин ҷинойтҳо гумонбар шудаанд ё дигар шахсони ба он алоқаманд;

ii) таҳвили даромад аз ҷинойт ё моликият, ки дар натиҷаи содир намудани чунин ҷинойтҳо ба даст омадаанд;

iii) таҳвили моликият, таҷҳизот ё дигар воситаҳо, ки ҳангоми содир намудани ҷинойт истифода шудаанд;

c) дар ҳолатҳои дахлдор пешниҳод намудани миқдори зарурин ашёю мавод бо мақсади таҳлил ё тафтиш;

d) ҳангоми зарурат мубодилаи маълумот бо Давлатҳои иштирокчӣ дигар оид ба воситаҳо ва усулҳои мушаххас, ки дар содир намудани ҷинойт истифода мешаванд ва ҳамин Конвенсия дар бар гирифтааст, аз ҷумла истифодаи шаҳодатномаи шахсии қалбакӣ, ҳуҷҷатҳои қалбакию тағйирдодашуда ва дигар воситаҳо барои пинҳон намудани фаъолият;

e) мусоидат ҷиҳати ҳамоҳангсозии самаранокии фаъолият байни мақомоти ваколатдор, муассисаҳо ва ҳадамоти онҳо, ҳавасмандгардонии мубодилаи кормандон ва дигар экспертон, аз ҷумла ҳангоми баستاني созишнома ва шартномаҳои дучониба байни Давлатҳои иштирокчӣ манфиатдор;

f) мубодилаи иттилоот ва ҳамоҳангсозии дигар чораҳои маъмурий, ки дар ҳолатҳои дахлдор бо мақсади сари вақт ошкор намудани ҷинойтҳои эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия қабул шудааст.

2. Бо мақсади татбиқи амалии Конвенсияи мазкур Давлатҳои иштирокчӣ имконияти баستاني созишнома ё шартномаҳои дучониба ё бисёрҷонибаро оид ба ҳамкории бевосита байни – мақомоти ҳифзи ҳуқуқӣ худ баррасӣ менамоянд ва агар чунин созишнома ё шартномаҳо мавҷуд бошанд, кӯшиш мекунанд, ки ба онҳо тағйирот ворид намоянд. Ҳангоми набудани чунин созишнома ё шартномаҳо байни Давлатҳои иштирокчӣ дахлдор, онҳо метавонанд ҳамин Конвенсияро ҷиҳати ҳамкории байнихамдигарии мақомоти ҳифзи ҳуқуқ бар зидди ҷинойт ба сифати асос баррасӣ намоянд. Ҳангоми зарурат Давлатҳои иштирокчӣ ҷиҳати тавсеаи ҳамкорӣ байни мақомоти ҳифзи ҳуқуқӣ худ то ҳадди имконпазир аз шартнома ё созишномаҳо, аз ҷумла аз механизмҳои ташкилотҳои байналмилалӣ ё минтақавӣ истифода мебаранд.

3. Давлатҳои иштирокчӣ кӯшиш мекунанд дар доираи имкониятҳои худ, бо мақсади муқовимат бар зидди ҷинойтҳои дар ҳамин Конвенсия зикргардида, ки бо истифодаи технологияҳои муосир содир мешаванд, ҳамкорӣ намоянд.

Моддаи 49. Тафтишоти муштарак

Давлатҳои иштирокчи метавонанд имконпазирии баستاني созишнома ё шартномаҳои дучониба ё бисёрҷонибаро барасӣ намоянд, ки дар асоси онҳо вобаста ба парвандаҳои, ки предмети тафтишот, таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ мебошанд ва дар як ё якчанд давлат баррасӣ мегарданд, мақомоти босалоҳияти манфиатдори онҳо метавонанд оид ба гузаронидани тафтишоти муштарак мақомот таъсис диҳанд. Ҳангоми набудани чунин созишнома ё шартномаҳо тафтишоти муштарак метавонад дар ҳар ҳолати алоҳида тибқи мувофиқа гузаронида шавад. Давлатҳои иштирокчи дахлдор эҳтироми комили истиқлолияти Давлатҳои иштирокчи, ки дар ҳудуди он бояд чунин тафтишот гузаронида шавад, таъмин менамоянд.

Моддаи 50. Усулҳои махсуси тафтишот

1. Бо мақсади муборизаи самаранок бар зидди коррупсия ҳар як Давлати иштирокчи ба андозае, ки принципҳои асосии низоми дохилии ҳуқуқи он имконият медиҳад, тибқи шартҳои муқаррарнамудаи қонунгузори дохилии он, дар доираи имкониятҳои худ чунин тадбирҳои меандешад, ки ба мақомоти ваколатдори худ иҷозат медиҳад аз таҳвили назоратшаванда ва ҳангоми зарурат аз дигар усулҳои махсуси тафтишот, аз ҷумла назорати электронӣ ё дигар шаклҳои назорат, инчунин амалиёти агентурӣ дар ҳудуди худ истифода барад ва кӯшиш менамояд, ки далелҳои тавассути чунин усул ҷамъоваришуда барои истифода дар суд иҷозат дода шаванд.

2. Бо мақсади тафтиши ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия дар бар гирифтааст, Давлатҳои иштирокчи ҳангоми зарурат ҷиҳати баستاني шартнома ё созишномаҳои дахлдори дучониба ё бисёрҷониба оид ба истифодаи чунин усулҳои махсуси тафтишот дар доираи ҳамкорӣ дар сатҳи байналмилалӣ ҳавасманд гардонидани мешаванд. Чунин шартнома ё созишномаҳо ҳангоми риояи пурраи принципи мустақилияти баробари давлатҳо баста ва амалӣ гардида, қатъан мутобиқи шартҳои ҳамин шартнома ё созишномаҳо татбиқ карда мешаванд.

3. Ҳангоми вучуд надоштани шартнома ё созишномаҳои дар банди 2 моддаи мазкур зикршуда қарор оид ба истифодаи чунин усулҳои махсуси тафтишот дар сатҳи байналмилалӣ барои ҳар ҳолати алоҳида қабул гардида, ҳангоми зарурат метавонад шартномаҳои молиявӣ ва якдигарфаҳмӣ нисбат ба татбиқи юрисдиксияи Давлатҳои иштирокчи манфиатдор ба инобат гирифта шавад.

4. Қарор оид ба истифодаи таҳвили назоратшаванда дар сатҳи байналмилалӣ метавонад бо розигии Давлатҳои иштирокчи манфиатдор чунин усулҳоро, ба монанди боздоштани бор ё воситаҳо ва кордор нашудан ё пурра ё қисман кашаи гирифтани ё иваз намудани онро дар бар гирад.

БОБИ V. Чораҳои ҷиҳати баргардонидани даромадҳо

Моддаи 51. Муқаррароти умумӣ

Баргардонидани даромадҳо тибқи ҳамин боб принципи асосии Конвенсияи мазкурро дар назар дорад ва Давлатҳои иштирокчи ба таври васеъ байни ҳамдигар ҳамкорӣ намуда, дар ин самт ба якдигар ёри мерасонанд.

Моддаи 52. Пешгирӣ ва ошкор намудани таҳвили даромадҳо аз ҷиноят

1. Бе расонидани зарар ба моддаи 14 Конвенсияи мазкур ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ чунин чораҳои меандешад, то ки тавонад тавассути муассисаҳои молиявии тахти юрисдиксияаш қарордошта шахсияти мизоҷонро санҷад, ҷиҳати муайян намудани шахсияти моликони-бенефисиарони воситаҳо, ки дар ҳисобномаҳои маблағҳои ҳаҷман калон ба амонат гузошта шудааст, инчунин нисбат ба ҳисобномаҳои мекушодаи шахсоне, ки дорои ваколатҳои зиёди оммавӣ буданд ё ҳастанд, аъзои оилаи онҳо ё шарикони наздики онҳо ё аз номи ҳама гуна шахсони дар боло зикргардида кушода мешаванд, чораҳои қатъӣ андешад. Чунин чораҳои нисбатан қотеона то ҳадди имкон барои ошкорсозии амалиёти шубҳанок, бо мақсади дар бораи онҳо пешниҳод намудани иттилоот ба мақомоти ваколатдор истифода гардида, набояд чун амали маҷбурияткунанда ё манъкунандаи пешбурди кори муассисаи молиявӣ бо ҳама гуна мизоҷи қонунӣ маънидод карда шаванд.

2. Бо мақсади мусоидат ва татбиқи чораҳои пешбиниамудаи банди 1 ҳамин модда ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи қонунгузори дохилии худ ва дастури амал қарор додани ташаббусҳои дахлдори ташкилотҳои минтақавӣ, байниминтақавӣ ва бисёртарафа оид ба муқовимат бар зидди қонунӣ гардонидани воситаҳои пулӣ:

а) мутаносибан ба он гурӯҳи шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ, ки нисбати ҳисобномаҳои онҳо муассисаҳои молиявии тахти юрисдиксияаш қарордошта имкон дорад чораҳои нисбатан қатеонаи назоратро истифода баранд, оид ба навъи ҳисобномаҳо ва амалиёте, ки ба онҳо бояд таваҷҷӯҳи махсус зоҳир гардад, доир ба чораҳои дахлдори кушодан ва пешбурди ҳисобномаҳо, инчунин пешбурди ҳисобот оид ба ҳисобномаҳо, ки бояд нисбати чунин ҳисобномаҳо қабул гардад, нишондодҳои тавсиявиро таҳия менамояд;

b) дар ҳолатҳои дахлдор муассисаҳои молиявии тахти юрисдиксияаш қарордоштаро бо дарҳости Давлати иштирокчидигар Давлати иштирокчӣ ё бо ташаббуси шахсии худ дар бораи шахсияти шахсони мушаххаси воқеӣ ё ҳуқуқӣ, ки нисбати ҳисобномаҳои онҳо чунин муассисаҳо истифодаи чораҳои нисбатан қатъии назоратро дар назар доранд, илова бар он шахсоне, ки шахсияти онҳоро муассисаҳои молиявӣ метавонанд бо тартиби дигар муайян намоянд, огоҳ месозад.

3. Мутобиқи банди 2 моддаи мазкур ҳар як Давлати иштирокчӣ тадбирҳо меандешад, ки муассисаҳои молиявии он дар доираи мӯҳлатҳои дахлдор ҳисобот оид ба ҳисобномаҳо ва амалиётро, ки шахсони дар банди 1 ҳамин модда зикршуда ба онҳо алоқаманд мебошанд ва он ба қадри имкон дар бораи шахсияти мизочон, инчунин молики бенефициар маълумотро дар бар мегирад, нигоҳ доранд.

4. Бо мақсади пешгирӣ ва ошкор соختани интиқоли даромадҳо аз ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, ҳар як Давлати иштирокчӣ тавассути мақомоти танзимиву назорати худ ҷиҳати огоҳ намудани муассисаҳои банқҳое, ки воқеан вучуд надоранд ва аз тарафи ягон гурӯҳи молиявӣ аффилятсия нашудаанд, чораҳои зарурӣ ва амалиро татбиқ менамояд. Ғайр аз ин, Давлатҳои иштирокчӣ метавонанд имконоти муқаррар намудани талаботи дохил нашудани муассисаҳои молиявии худро ба муносибатҳои корреспондентии банқӣ ё давом додани чунин муносибатҳоро баррасӣ намоянд, инчунин аз барқарор кардани муносибатҳо бо муассисаҳои хориҷии молиявӣ, ки дар онҳо истифодаи ҳисобномаҳо аз ҷониби банқҳои воқеан вучуд надоранд ва аз тарафи ягон гурӯҳи молиявӣ аффилятсия нашуда иҷозат дода шудааст, канорагирӣ кунанд.

5. Ҳар як Давлатҳои иштирокчӣ мутобиқи қонунгузориҳои дохилии худ имконияти таъсиси низомҳои самаранокро, ки ошкор намудани маълумоти молиявиро нисбати шахсони мансабдори оммавии дахлдор пешбинӣ менамоянд, баррасӣ намуда, барои риоя накардани ин талабот муҷозоти заруриро муқаррар менамояд. Ҳар як Давлатҳои иштирокчӣ инчунин имконияти андешидани чораҳоеро баррасӣ менамояд, ки ба мақомоти ваколатдораш барои мубодилаи маълумот бо дигар мақомоти ваколатдор тақозо мегарданд, агар ин барои пешбурди тафтишот, арзи ҳуқуқҳо ва қабули чораҳо ҷиҳати баргардонидани даромадҳо аз ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин зарур бошад.

6. Ҳар як Давлати иштирокчӣ чунин чораҳо меандешад, ки имкон медиҳад мутобиқи қонунгузориҳои дохилии худ талабот муқаррар намоянд, ки шахсони мансабдори оммавии дахлдор, ки ба ин ё он ҳисобномаи молиявӣ дар ягон кишвари хориҷӣ манфиатдор мебошанд ё ҳуқуқи имзо ё дигар ваколат доранд, дар баъзе ҳолатҳо ба таври дахлдор ба мақоми ваколатдор иттилоот диҳанд ва вобаста ба ҳамин ҳисобномаҳо ҳисоботи заруриро пеш баранд. Чунин чораҳо инчунин барои иҷро накардани ҳамин талабот истифодаи ҷазоро пешбинӣ менамоянд.

Моддаи 53. Чораҳо барои бавосита баргардонидани амвол

Ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи қонунгузориҳои дохилии худ:

a) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба дигар Давлатҳои иштирокчӣ иҷозат диҳад, ки ба судҳои худ оид ба муқаррар намудани титули ҳуқуқӣ ё ҳуқуқи моликият ба амволи дар натиҷаи ин ё он ҷиноят бадастомада, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, даъвоҳои граждани пешниҳод кунанд;

b) инчунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба судҳои худ имконият диҳад нисбати шахсони содирнамудаи ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, дастур диҳад, ки ҷубронпулӣ ё ҷуброни зарари дар натиҷаи содир гардидани чунин ҷиноят расонидашударо ба дигар Давлати иштирокчӣ пардозанд;

c) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба судҳои худ ё мақоми ваколатдор имконият диҳад, ки ҳангоми қабули қарор дар бораи мусодира талаботи дигар Давлатҳои иштирокчиро ҳамчун молики қонунии амволе, ки дар натиҷаи ин ё он ҷиноят ба даст омадааст ва ҳамин Конвенсия дар бар мегирад, эътироф намоянд.

Моддаи 54. Механизми кашидани гирифтани амвол тавассути ҳамкории байналмилалӣ оид ба коррупсия

1. Ҳар як Давлати иштирокчӣ бо мақсади фароҳам овардани ёри мутақобилаи ҳуқуқӣ мутобиқи моддаи 55 ҳамин Конвенсия нисбати амволе, ки дар натиҷаи содир намудани ин ё он ҷиноят ба даст омадааст ва ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, ё ҳангоми содир намудани чунин ҷиноят истифода шудааст, мутобиқи қонунгузориҳои дохилии худ:

a) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба мақомоти ваколатдори худ имконият диҳад қарори дар хусуси мусодира баровардаи суди дигар Давлати иштирокчиро иҷро намоянд;

b) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба мақоми ваколатдори худ имконият диҳад ҳангоми қабули қарори суд вобаста ба ҷинояти қонунгардонии воситаҳои пулӣ ё чунин ҷиноятҳои дигар, ки метавонад тахти юрисдиксияи он қарор гирад, ё ҳангоми

истифодаи дигар расмиёте, ки қонунгузори дохилии он иҷозат медиҳад, дар доираи юрисдиксияи худ дар бораи мусодираи чунин амволи сохти (баромади) хориҷӣ қарор қабул кунад; ва

с) масъалаи андешидани чунин чораҳоеро баррасӣ намояд, ки имкон медиҳад чунин амвол бе баровардани ҳукм, дар доираи мувофиқи судӣ оид ба парвандаи ҷиноятӣ, ҳангоме, ки ҷинояткор наметавонад бо сабаби ғавт, пинҳон шудан ё ҳозир набудан ё дигар ҳолатҳои дахлдор таъқиб гардад, мусодира карда шавад.

2. Ҳар як Давлати иштирокчӣ бо мақсади пешниҳод намудани ёрии ҳуқуқи тибқи дархосте, ки дар асоси банди 2 моддаи 55 ҳамин Конвенсия ирсол гардидааст, мутобиқи қонунгузори дохилии худ:

а) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба мақоми ваколатдори худ имконият диҳад ҷиҳати иҷрои қарор дар хусуси боздоштан ё ба ҳабс гирифтани амвол, ки суд ё мақоми ваколатдори дигар Давлати иштирокчии дархосткунанда қабул намудааст ва дар он асосҳои оқилона мавҷуд буда, ба Давлати иштирокчии дархостшаванда имконият медиҳад таҳмин намояд, ки барои қабули чунин чораҳо асосҳои кофӣ мавҷуданд ва нисбати ҳамин амвол ниҳоят мутобиқи мақсадҳои банди 1 ҳамин модда қарор оид ба мусодира бароварда мешавад, амволро боздорад ё ба ҳабс гирад;

б) чунин чораҳо меандешад, ки метавонад ба мақоми ваколатдори худ имконият диҳад мувофиқи дархосте, ки дар он асосҳои оқилона мавҷуд буда, ба Давлати иштирокчии дархостшаванда имкон медиҳад таҳмин намояд, ки барои андешидани чунин чораҳо асосҳои кофӣ мавҷуданд ва нисбати ҳамин амвол ниҳоят мувофиқи мақсадҳои банди 1 ҳамин модда дар бораи мусодира қарор бароварда мешавад, амволро боздорад ё ба ҳабс гирад; ва

с) дар хусуси қабули чораҳои иловагӣ масъаларо баррасӣ менамояд. То ин ки ба мақомоти ваколатдори худ имконият диҳад амволро бо мақсади мусодира ҳифз намояд, мисол, дар асоси қарори хориҷӣ дар хусуси ба ҳабс гирифтани ё пешниҳоди айбдоркунии ҷиноятӣ барои ба даст овардани чунин амвол.

Моддаи 55. Ҳамкорӣ байналмилалӣ бо мақсади мусодира

1. Давлати иштирокчӣ, ки аз дигар Давлати иштирокчӣ, ки ин ё он ҷиноят таҳти юрисдиксияи он қарор дорад ва ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, дар хусуси мусодираи даромад аз ҷиноят, амвол, таҷҳизот ва дигар воситаҳои содир намудани ҷинояти дар банди 1 моддаи 31 ҳамин Конвенсия зикргардидаи дар ҳудуди он қарордошта дархост гирифтааст, то ҳадде, ки дар доираи низоми ҳуқуқии дохилии он имконпазир аст:

а) ин дархостро бо мақсади баровардани қарор дар хусуси мусодира ба мақоми ваколатдори худ ирсол мекунанд ва ҳангоми баровардани чунин қарор иҷроӣ онро таъмин мекунанд; ё

б) қарор дар бораи мусодираро, ки суд дар ҳудуди Давлати иштирокчии дархосткунанда мутобиқи банди 1 моддаи 31 ва банди 1б моддаи 54 ҳамин Конвенсия баровардааст; бо мақсади иҷро тибқи ҳаҷми дар дархост зикргардида ва тибқи ҳаҷми андозаи даромад аз ҷиноят, амвол, таҷҳизот ва дигар воситаҳои содир намудани ҷинояти дар банди 1 моддаи 31 зикргардида, ки дар ҳудуди Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда қарор дорад, ба мақоми ваколатдори худ ирсол менамояд.

2. Баъди гирифтани дархости ирсолнамудаи дигар Давлатҳои иштирокчӣ, ки ин ё он ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия таҳти юрисдиксияи он қарор дорад, Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда барои ошкор намудан, назорат, боздоштан ё ҳабси даромадҳо аз ҷиноят, амвол, таҷҳизот ё дигар воситаҳои содир намудани ҷинояти дар банди 1 моддаи 31 ҳамин Конвенсия зикршуда, бо мақсади мусодираи минбаъда чораҳо меандешад ва дар ин хусус ё аз ҷониби давлатҳои иштирокчии дархосткунанда ё мувофиқи дархост дар асоси банди 1 ҳамин модда аз ҷониби Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда қарор бароварда мешавад.

3. Муқаррароти моддаи 46 ҳамин Конвенсия нисбат ба ҳамии модда mutates mutandis татбиқ мегардад. Илова ба маълумоти дар банди 15 моддаи 46 зикргардида дархости, дар асоси ҳамин модда ирсолгардида метавонад инҳоро дар бар гирад:

а) нисбат ба дархости пешбиниамудаи банди 1 ҳамин модда – руйхати (тасвири) амволе, ки бояд мусодира шавад, аз ҷумла то ҳадди имконпазир маълумот дар бораи маҳали ҷойгиршавии он ва агар имкон бошад – арзиши баҳодихии амвол ва ариза бо зикри далелҳои, ки ба он Давлати иштирокчии дархосткунанда истинод менамояд ва он ба Давлати иштирокчии дархостшаванда имкон медиҳад, ки мутобиқи қонунгузори дохилии худ қарор қабул намояд;

б) нисбат ба дархости пешбиниамудаи банди 1б ҳамин модда – нусхаи аз нигоҳи ҳуқуқӣ иҷозатшудаи қарор дар хусуси мусодира, ки Давлати иштирокчии дархосткунанда додааст ва дархост ба он асос ёфтааст, ариза бо зикри далелҳо ва маълумот оид ба ҳаҷми иҷроӣ дархостшавандаи қарор, ариза, ки дар он чораҳои андешидани Давлати иштирокчии дархосткунанда ҷиҳати ирсолҳои огоҳиномаи дахлдор ба тарафҳои бовиҷдони

сеюм зикр мегардад, ва таъмини риояи расмиёти дахлдори ҳуқуқӣ ва ариза дар хусуси он, ки қарор оид ба мусодира ниҳой мебошад;

с) нисбат ба дархости пешбининамудаи банди 2 ҳамин модда - ариза бо зикри далелҳое, ки Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда ба он истинод менамояд ва инъикоси чораҳои дархостшаванда, инчунин агар мавҷуд бошад - нусхаи аз нигоҳи ҳуқуқӣ иҷозатшудаи қароре, ки дархост ба он асос ёфтааст.

4. Қарор ё чораҳои пешбининамудаи бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда аз ҷониби Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда мутобиқи муқаррароти қонунгузории дохилии он ва меъёри мурофиавӣ ё ҳама гуна созишномаҳои дуҷониба ё бисёрҷониба ё шартномаҳое, ки тибқи онҳо он метавонад нисбат ба Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда алоқаманд бошад ва ҳангоми риоя намудани он қабул карда мешавад.

5. Ҳар як Давлати иштирокчи ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид матни қонун ва қоидаҳое, ки иҷрои муқаррароти ҳамин моддаро таъмин менамояд, инчунин матни ҳама гуна тағйироти минбаъда ба чунин қонун ва қоидаҳо ё шарҳи (тавсифи) онҳоро пешниҳод менамояд.

6. Агар Давлатҳои иштирокчӣ барои андешидани чораҳои дар банди 1 ва 2 ҳамин модда зикргардида мавҷуд будани шартномаи дахлдорро қайдун шарт кунанд, пас ҳамин Давлатҳои иштирокчӣ ҳамин Конвенсияро ҳамчун асоси шартномавӣ ҳуқуқӣ заруру кифоя баррасӣ менамояд.

7. Мутобиқи ҳамин модда ҳамкорӣ метавонад рад карда шавад ё чораҳои таъминкунанда метавонанд бардошта шаванд, агар Давлати иштирокчии дархостшаванда сари вақт далаҳои кофиро ба даст наорад ё агар амвол дорои арзиши ҳадди ақал бошад.

8. Барои аз байн бардоштани ҳама гуна чораҳои таъминкунанда, ки мутобиқи ҳамин модда қабул шудааст, Давлатҳои иштирокчии дархостшаванда дар сурати имконпазир ба тарафи Давлатҳои иштирокчии дархосткунанда имконият фароҳам меорад, ки ваҷҳҳои худро ба манфиати идома додани иҷрои чунин чораҳо баён наояд.

9. Муқаррароти ҳамин модда набояд тарзе тавзеҳ дода шавад, ки ба ҳуқуқи тарафҳои сеюми бовиҷдон зарар ворид наояд.

Моддаи 56. Ҳамкорӣҳои махсус

Бе расонидани зарар ба қонунгузории дохилии худ ҳар як Давлати иштирокчӣ кӯшиш менамояд чораҳое андешад, ки ба ӯ имконият медиҳад бе расонидани зарар барои тафтиши худӣ, таъқиби ҷинояти ё муҳокимаи судӣ оид ба даромад аз ҷинояти эътирофнамудаи ҳамин Конвенсия ба дигар Давлатҳои иштирокчӣ бе дархости пешакӣ иттилоот пешниҳод наояд, агар зарур шуморад, ки ифшои чунин иттилоот метавонад ба Давлатҳои иштирокчӣ, ки онро мегирад, ҷихати оғоз намудани тафтиш, таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ мусоидат менамояд ё метавонад боиси аз ҷониби ҳамин Давлатҳои иштирокчӣ мутобиқи ҳамин боби Конвенсия ирсол намудани дархост гардад.

Моддаи 57. Баргардонидани активҳо ва ихтиёрдории онҳо

1. Амволеро, ки Давлати иштирокчӣ дар асоси моддаи 31 ё моддаи 55 ҳамин Конвенсия мусодира намудааст, ҳамин Давлати иштирокчӣ мутобиқи муқаррароти ҳамин Конвенсия ё қонунгузории дохилии худ, аз ҷумла мутобиқи банди 3 ҳамин модда бо роҳи баргардонии ҷунки амвол ба соҳибмолки қаблӣ ихтиёрдорӣ менамояд.

2. Ҳар як Давлати иштирокчӣ мутобиқи принципҳои қонунгузории дохилии худ чунин чораҳои қонунгузорӣ ва дигар чораҳо меандешад, ки метавонад ба мақомоти ваколатдори худ, агар онҳо мувофиқи дархости ирсолнамудаи дигар Давлати иштирокчӣ, тибқи ҳамин Конвенсия, бо дарназардошти ҳуқуқи тарафҳои сеюми бовиҷдонона амал кунанд, имконият диҳад, ки амволи мусодирашударо баргардонанд.

3. Мутобиқи моддаҳои 46 ва 55 ҳамин Конвенсия ва бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда Давлати иштирокчии дархостшаванда:

а) ҳангоми тасарруфи маблағҳои оммавӣ ё қонунгардонии маблағҳои оммавӣ тасарруфшуда, ҷуноне, ки дар моддаҳои 17 ва 23 ҳамин Конвенсия зикр гардидааст, агар мусодираро мутобиқи моддаи 55 дар асоси қарори ниҳоии суд, ки дар Давлати иштирокчии дархосткунанда бароварда шудааст, анҷом дода бошад ва ин талабот метавонад аз ҷониби Давлати иштирокчии дархостшаванда аз байн бардошта шавад, - амволи мусодирашударо ба Давлати иштирокчии дархосткунанда бармегардонад;

б) нисбат ба даромад аз ҳама гуна ҷинояти дигар, ки ҳамин Конвенсия дар бар мегирад, агар мусодираро мутобиқи моддаи 55 ҳамин Конвенсия ва дар асоси қарори ниҳоии баровардаи суди Давлати иштирокчии дархосткунанда анҷом дода бошад ва ин талаботро Давлати иштирокчии дархостшаванда метавонад аз байн бардорад - амволи мусодирашуда ба Давлати иштирокчии дархосткунанда баргардонида мешавад, агар Давлати иштирокчии дархосткунанда оқилона ба Давлати иштирокчии дархостшаванда ҳуқуқи моликияти қаблан доштаашро ба чунин амволи мусодирашуда исбот наояд ё агар

Давлати иштирокчии дархостшаванда зиёни ба Давлати иштирокчии дархосткунанда ба сифати асос барои баргардонидани амволи мусодирашуда расонидаро эътироф намояд;

с) дар ҳамаи дигар ҳолатҳо дар навбати аввал масъалаи баргардонидани амволи мусодирашуда ба Давлати иштирокчии дархосткунанда, баргардонидани чунин амвол ба соҳибмулки қонунии ҳамин амвол ё пардохти ҷуброн ба оне, ки аз ҷиноят ҷабр дидааст, баррасӣ карда мешавад.

4. Дар ҳолатҳои дахлдор, агар Давлатҳои иштирокчӣ қарори дигар қабул накунад, Давлати иштирокчии дархостшаванда метавонад хароҷоти оқилонаи дар ҷараёни таҳқиқ таъқиби ҷиноятӣ ё муҳокимаи судӣ расонидашударо, ки боиси баргардонидани амволи мусодирашуда гардидааст ё хароҷоти ихтиёрдории онро мутобиқи ҳамин модда аз ҳисоб барорад.

5. Дар ҳолатҳои дахлдор Давлатҳои иштирокчӣ метавонанд имконпазирии вобаста ба ҳар ҳолати алоҳида бастанӣ созишнома ё шартномаҳои барои ҳам қобили қабулро оид ба ихтиёрдории ниҳоеи амволи мусодирашуда махсус баррасӣ намоянд.

Моддаи 58. Воҳидҳо барои ҷамъовари иттилооти оперативии молиявӣ

Давлатҳои иштирокчӣ бо мақсади пешгирии интиқоли даромадҳо аз ҷиноят, ки мутобиқи ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф шудааст ва мубориза бар зидди онҳо, инчунин мусоидат ҷиҳати истифодаи роҳи усули кашода гирифтани чунин даромадҳо ҳамкорӣ менамоянд ва бо ин мақсад оид ба таъсиси воҳид ҷиҳати ҷамъовари иттилооти оперативии молиявӣ масъаларо баррасӣ мекунанд ва ин мақом барои ба даст овардан, таҳлил ва ба мақомоти ваколатдор ирсол намудани иттилоот дар хусуси амалиёти шубҳаноки молиявӣ масъул мешавад.

Моддаи 59. Созишнома ва шартномаҳои дуҷониба ё бисёрҷониба

Давлатҳои иштирокчӣ имконпазирии бастанӣ созишнома ё шартномаҳои дуҷониба ё бисёрҷонибаро ҷиҳати баланд бардоштани ҳамкориҳои байналмилалӣ, ки мутобиқи ҳамин Конвенсия анҷом дода мешавад, баррасӣ менамоянд.

БОБИ VI. Қўмаки техникӣ ва мубодилаи иттилоот

Моддаи 60. Тарбияи кадрҳо ва кўмаки техникӣ

1. Ҳар як Давлати иштирокчӣ, агар зарур бошад, барномаҳои мушаххаси оморасозии кормандони худро, ки барои пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он масъулият доранд, таҳия мекунанд, амалӣ менамоянд ё такмил медиҳад. Чунин барномаҳои тарбияи кадрҳо метавонад соҳаҳои зайлро низ дар бар гирад:

а) андешидани ҷораҳои муассир оид ба пешгирӣ, ошкор намудан ва таҳқиқи кирдорҳои коррупсионӣ, инчунин андешидани ҷазо барои онҳо ва мубориза бар зидди онҳо, аз ҷумла бо истифода аз усули ҷамъовари далел ва тафтиш;

б) фароҳам овардани нерӯ дар соҳаи таҳлил ва банақшагирии сиёсати стратегии муқовимат ба коррупсия;

с) тарбияи кормандони мақомоти ваколатдор оид ба масъалаҳои таҳияи дархост дар бораи ёрии мутақобилаи ҳуқуқӣ, ки талаботи ҳамин Конвенсияро қонеъ мегардонад;

д) арзёбӣ ва таҳкими муассисаҳо, идоракунии ҳадамоти оммавӣ ва идоракунии маблағҳои молиявӣ оммавӣ, аз ҷумла хариди оммавӣ ва бахши хусусӣ;

е) пешгирии интиқоли даромадҳо аз ҷиноят эътироф намудааст, инчунин кашода гирифтани чунин даромадҳо;

ф) ошкор намудан ва боздоштани амалиёт оид ба интиқоли даромадҳое, ки аз ҷиноят ба даст омадааст ва ҳамин Кодекс ҷиноят эътироф намудааст;

г) пайгирии интиқоли даромадҳо аз ҷиноят, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст ва усуле, ки барои интиқол, пинҳон ё махфӣ нигоҳ доштани чунин даромадҳо истифода бурда мешаванд;

ҳ) усул ва механизмҳои дахлдор ва муассири ҳуқуқӣ ва маъмурий, ки ба кашода гирифтани даромади бо роҳи ҷиноят ба даст омада мусоидат менамоянд ва ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст.

Дар бораи усули истифодашаванда ҷиҳати ҳифзи ҷабрдидагон ва шохидоне, ки бо мақомоти судӣ ҳамкорӣ мекунанд; ва

и) тарбияи кормандон оид ба масъалаҳои марбут ба қоидаҳои миллий ва байналмилалӣ, инчунин омӯхтани забонҳо.

2. Давлатҳои иштирокчӣ бо дарназардошти имкониятҳои худ масъалаҳои ба ҳамдигар расонидани кўмаки васеи техникӣ, махсусаи ба маънафи кишварҳои рӯ ба инкишоф, вобаста ба нақша ва барномаҳои дахлдори онҳо, оид ба мубориза бар зидди коррупсия,

аз ҷумла дастгирии моддӣ ва тарбияи кадрҳо дар соҳаҳои дар банди 1 ҷамии модда зикргардида, инчунин тарбияи кадрҳо ва расонидани кумак ва мубодилаи таҷриба ва донишҳои махсусро баррасӣ менамоянд, ки ин ба ҳамкориҳои байналмилалӣ байни Давлатҳои иштирокчи оид ба масъалаҳои супоридан ва ёрии ҳуқуқии мутақобила мусоидат менамояд.

3. Давлатҳои иштирокчи ҳангоми зарурат аз му талоши худро, ки ба ҳарчи бештар баланд бардоштани самарабахшии чораҳои амалӣ ва таълимӣ дар созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ нигаронида шудааст, дар доираи созишнома ва шартномаҳои дахлдори дучониба ва бисёрҷониба ғаъол мегардонанд.

4. Давлатҳои иштирокчи мутобиқи дархост имконпазирии мусоидати байниҳамдигариро чиҳати арзёбӣ, таҳқиқот, таҳияи коркардҳо марбут ба навъ, сабаб, оқибат ва ҳароҷоти коррупсия дар кишварҳои дахлдори худ бо мақсади бо иштироки мақомоти ваколатдор ва ҷомеа таҳия намудани стратегия ва нақшаи ғаъолият бар зидди коррупсия баррасӣ хоҳанд кард.

5. Барои мусоидат чиҳати кашаида гирифтани даромади бо роҳи ҷиноят бадастомада, ки ҳамин Конвенсия ҷиноят эътироф намудааст, Давлатҳои иштирокчи метавонанд бо роҳи ба ҳамдигар пешниҳод намудани номи экспертҳо, ки қодиранд барои ноил шудан ба ин мақсадҳо ёри кунанд, ҳамкорӣ намоянд.

6. Давлатҳои иштирокчи имконпазирии истифодаи конференсияҳо ва семинарҳои субминтақавӣ; минтақавӣ ва байналмилалиро барои мусоидат ба ҳамкорӣ ва кумаки техникаӣ, хавасмандгардонии муҳокимаи проблемаҳои муштараку муфид, аз ҷумла проблемаҳои махсус ва эҳтиёҷоти кишварҳои рӯ ба инкишоф иқтисоди гузарандаро баррасӣ менамоянд.

7. Давлатҳои иштирокчи бо мақсади мусоидати молиявӣ ба аз му талоши кишварҳои рӯ ба инкишоф ва кишварҳои дорои иқтисоди гузаранда оид ба татбиқи ҳамин Конвенсия тавассути татбиқи барнома ва лоиҳаҳо дар соҳаи кумаки техникаӣ имконпазирии таъсис механизмиҳои ихтиёриро баррасӣ менамояд.

8. Ҳар як Давлати иштирокчи бо мақсади мусоидат чиҳати идоракунии татбиқи барномаҳо ва лоиҳаҳо дар кишварҳои рӯ ба инкишоф барои татбиқи ҳамин Конвенсия имконпазирии ҷудо намудани саҳми ихтиёриро барои эҳтиёҷоти Раёсати Созмони Милалӣ Муттаҳид оид ба маводи нашъаовар ва ҷиноят баррасӣ менамоянд.

Моддаи 61. Ҷамъоварӣ ва таҳлили иттилоот оид ба коррупсия ва мубодилаи ҷунин иттилоот

1. Ҳар як Давлати иштирокчи бо машварат бо экспертҳо имконияти гузаронидани таҳлили равандро дар соҳаи коррупсия дар ҳудуд худ, инчунин шароитеро, ки дар он ҳуқуқвайронкунии коррупсионӣ содир мегарданд, баррасӣ менамояд.

2. Давлатҳои иштирокчи, ҳангоми зарурат, бо мақсади таҳияи мафҳумҳои умумӣ, стандартҳо ва методология имконпазирии тавсеан маълумоти оморӣ, донишҳои аналитикӣ марбут ба коррупсия ва иттилоот, аз ҷумла оид ба навъҳои амалияи зарурӣ чиҳати пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он мубодилаи иттилоотро байни худ ва тавассути созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ баррасӣ менамоянд.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи имконпазирии назоратн сиёсати худ ва чораҳои амалиро оид ба мубориза бар зидди коррупсия, инчунин арзёбии самарабахши ва муассирии онҳоро баррасӣ менамояд.

Моддаи 62. Чораҳои дигар: татбиқи ҳамин Конвенсия тавассути рушди иқтисодӣ ва кумаки техникаӣ

1. Давлатҳои иштирокчи то ҳадди имконпазир барои татбиқи оптималии ҳамин Конвенсия тавассути ҳамкориҳои байналмилалӣ, бо дарназардошти оқибатҳои манфии коррупсия дар маҷмӯъ барои ҷомеа, аз ҷумла барои рушди устувор чораҳо меандешанд.

2. Давлатҳои иштирокчи то ҳадди имконпазир дар ҳамоҳангӣ бо ҳамдигар, инчунин созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ барои корҳои зайл чораҳои мушаххас меандешанд:

а) ғаъол сохтани ҳамкориҳои худ дар сатҳҳои мухталиф бо кишварҳои рӯ ба инкишоф бо мақсади таҳкими имкониятҳои ин кишварҳо дар соҳаи пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он;

б) тавсеаи кумаки моддию молиявӣ бо мақсади дастгирин аз му талоши кишварҳои рӯ ба инкишоф оид ба пешгирии самарабахши коррупсия ва мубориза бар зидди он ва расонидани ёри ба онҳо чиҳати татбиқи муваффақонаи ҳамин Конвенсия;

с) расонидани кумаки техникаӣ ба кишварҳои рӯ ба инкишоф ва кишварҳои дорои иқтисоди гузаранда бо мақсади мусоидат чиҳати қонеъгардонии эҳтиёҷоти онҳо вобаста ба татбиқи ҳамин Конвенсия. Бо ин мақсад Давлатҳои иштирокчи кӯшиш мекунанд ба таври мунтазам саҳмиҳои дахлдори ихтиёриро ба ҳисобномае, ки ба таври мушаххас барои ин мақсад Созмони Милалӣ Муттаҳид дар механизми маблағгузори таъсис додааст,

гузаронанд; Давлатҳои иштирокчи ҳамчунин метавонанд мутобиқи қонунгузори дохилии худ ва муқаррароти ҳамин Конвенсия имконпазири ба ҳисобномаи зикргардида гузаронидани ҳиссаи дахлдори пулӣ ё арзиши дахлдори даромад аз ҷиҳати амводро, ки мутобиқи муқаррароти ҳамин Конвенсия мусодира шудааст, гузаронанд;

d) ҳавасмандгардонӣ ва боваркунонии дигар давлатҳо ва муассисаҳои молиявӣ ҷиҳати дар ҳолатҳои дахлдор ҳамроҳшавии онҳо барои амалисозии ҳамин азму талошҳо, ки дар асоси ҳамин модда анҷом дода мешавад, аз ҷумла бо роҳи таъмини кишварҳои рӯ ба инкишоф бо ҳаҷми бештари барномаҳои тарбияи кадрҳо ва таҷҳизоти муосир бо мақсади аз ҷониби ин давлатҳо ноил гардидан ба мақсадҳои ҳамин Конвенсия.

3. То ҳадди имконпазир ин чораҳо ба ўҳдадорҳои дахлдори вобаста ба кумаки хориҷӣ ё дигар шартномаҳо оид ба ҳамкорӣҳои молиявӣ, ки дар сатҳҳои дучониба, минтақавӣ ё байналмилалӣ баста шудаанд, зарар намерасонад.

4. Давлатҳои иштирокчи метавонанд дар бораи кумаки моддию техникаӣ, бо дарназардошти шартҳои молиявӣ, ки барои таъмини самарабахшии ҳамкорӣҳои байналмилалӣ зарур буда, ҳамин Конвенсия пешбинӣ намудааст, инчунин ҷиҳати пешгирии ва ошкор намудани коррупсия ва мубориза бар зидди он созишнома ё шартномаҳои дучониба ё бисёрҷонибаро ба имзо расонанд.

БОБИ VII. Механизми татбиқи Конвенсия

Моддаи 63. Конференсияи Давлатҳои иштирокчи Конвенсия

1. Тибқи ҳамин Конвенсия бо мақсади тавсеаи имконияти иштирокчи ва ҳамкорӣ байни онҳо ҷиҳати ноил шудан ба мақсадҳои муррабонамудаи ҳамин Конвенсия, инчунин мусоидат барои татбиқи ҳамин Конвенсия ва назорати ҷараёни татбиқи он Конференсияи давлатҳои иштирокчи Конвенсия таъсис дода мешавад.

2. Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид Конференсияи Давлатҳои иштирокчи дар мўҳлати на дертар аз як соли эътибор пайдо кардани ҳамин Конвенсия даъват менамояд. Минбаъд мутобиқи қоидаҳои расмиёте, ки Конференсияи Давлатҳои иштирокчи қабул кардааст, ҷаласаҳои навбатии Конференсия доир мегарданд.

3. Конференсияи Давлатҳои иштирокчи қоидаҳои расмиёт ва қоидаҳои, ки иҷрои иамудҳои фаъолиятро танзим менамоянд ва дар ҳамин модда зикр гардидаанд, аз ҷумла қоидаҳои марбут ба иҷозатдиҳӣ ва иштироки нозирон ва пардохти хароҷотро, ки хангоми иҷрои ҳамин навъи фаъолиятсурат гирифтааст, қабул мекунад.

4. Конференсияи Давлатҳои иштирокчи намудҳои фаъолият, расмиёт ва усули корҳоеро, ки барои ноил шудан ба мақсадҳои дар банди 1 ҳамин модда зикршуда заруранд, ба мувофиқа мерасонад, аз ҷумла:

a) мусоидат ба фаъолияти Давлатҳои иштирокчи мутобиқи моддаҳои 60 ва 62 ва бобҳои II-V ҳамин Конвенсия, аз ҷумла бо роҳи ҳавасмандгардонии сафарбар намудани шахсҳои ихтиёрӣ;

b) мусоидат ба мубодилаи иттилоот байни Давлатҳои иштирокчи дар бораи шаклҳои коррупсия ва равандҳои ин соҳа, инчунин оид ба усулҳои самарабахши пешгирии коррупсия, мубориза бар зидди он, баргардонидани даромадҳо аз ҷиҳати тавассути чоп кардани иттилооти дахлдор, аз ҷумла иттилооти дар ҳамин модда зикргардида:

c) ҳамкорӣ бо созмонҳои байналмилалию минтақавӣ ва механизмҳо, инчунин ташкилотҳои ғайриҳукуматӣ;

d) истифодаи дурусти иттилооти дахлдор, ки дигар механизмҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ таҳия намудаанд, бо мақсади пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он, инчунин ҷиҳати канорагирӣ аз такрори иловагии корҳо;

e) мунтазам баррасӣ намудани масъалаҳо оид ба татбиқи ҳамин Конвенсия аз ҷониби Давлатҳои иштирокчи;

f) пешниҳоди тавсияҳои марбут ба тақмили ҳамин Конвенсия ва татбиқи он;

g) баинобатгирии эҳтиёҷоти Давлатҳои иштирокчи ба кумаки техникаӣ ҷиҳати иҷрои ҳамин Конвенсия ва пешниҳоди тавсияҳо оид ба ҳама гуна амале, ки барои ин мақсад зарур доништа мешавад.

5. Барои мақсадҳои банди 4 ҳамин модда Конференсияи Давлатҳои иштирокчи оид ба тадбирҳои, ки Давлатҳои иштирокчи дар ҷараёни татбиқи ҳамин Конвенсия андешидаанд ва мушкилоте, ки ба он рӯ ба рӯ шудаанд, дар асоси иттилооти ба онҳо пешниҳодшуда ва тавассути чунин механизмҳои иловагии таҳиякунандаи тафсир (хулоса), ки метавонад дар Конференсияи Давлатҳои иштирокчи таъсис дода шавад, маълумоти зарурӣ мегирад.

6. Ҳар як Давлати иштирокчи ба Конференсияи Давлатҳои иштирокчи дар бораи барномаҳо, нақша ва амалияи худ, инчунин оид ба қонунгузори ва чорабиниҳои маъмури, ки барои татбиқи ҳамин Конвенсия нигаронида шудааст ва онро Конференсияи Давлатҳои иштирокчи тақозо менамояд, иттилоот манзур мегардад. Конференсияи

Давлатҳои иштирокчи оид ба усулҳои нисбатан самарабахши гирифтани чунин иттилоот ё дар асоси он қабул намудани қарор дахлдор, аз ҷумла иттилоотро, ки аз Давлатҳои иштирокчи ё созмонҳои байналмилали ваколатдор ба даст овардаанд, масъалаҳои меомӯзад. Конференсия ҳамчунин маводи пешниҳоднамудаи ташкилотҳои дахлдори ғайриҳукумати, ки ба таври дахлдор мутобиқи расмиёт аккредитатсия шуда, бо қарори Конференсияи Давлатҳои иштирокчи муайян гардидаанд метавонанд мавриди баррасӣ қарордиҳад.

7. Мутобиқи бандҳои 4 ва 6 ҳамин модда Конференсияи Давлатҳои иштирокчи агар зарур шуморад, барои мусоидат ба татбиқи самарабахши Конвенсия метавонад ҳама гуна механизм ё мақоми дахлдорро таъсис диҳад.

Моддаи 64. Котибот

1. Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид хизматрасонии дахллори зарурии котиботи Конференсияи Давлатҳои иштирокчи Конвенсияро таъмин менамояд.

2. Котибот:

а) ба Конференсияи Давлатҳои иштирокчи чиҳати татбиқи фаъолияти дар моддаи 63 ҳамии Конвенсия зикргардида ёри расонида, инчунин сессияи Конференсияи Давлатҳои иштирокчи ташкил менамояд ва хизматрасонии заруриро анҷом медиҳад;

б) мутобиқи дархост ба Давлатҳои иштирокчи чиҳати фароҳам овардани иттилооти Конференсияи Давлатҳои иштирокчи, чуноне, ки дар бандҳои 5 ва 6 моддаи 63 ҳамин Конференсия пешбинӣ шудааст, ёри мерасонад; ва

с) бо котиботи дигар созмонҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ ҳамоҳангсозии заруриро таъмин менамояд.

БОБИ VIII. Муқаррароти хотимаӣ

Моддаи 65. Татбиқи Конвенсия

1. Ҳар як Давлати иштирокчи мутобиқи принципҳои асосии қонунгузорин дохилии худ барои таъмини иҷрои ўҳдадорихоӣ худ мутобиқи ҳамин Конвенсия чораҳои зарурӣ, аз ҷумла чораҳои қонунгузори ва маъмури меандешад.

2. Ҳар як Давлати иштирокчи метавонад нисбат ба чораҳои, ки ҳамин Конвенсия барои пешгирии коррупсия ва мубориза бар зидди он пешбинӣ намудааст, дигар чораҳои нисбатан қотеъона ё саҳттарро пешбинӣ намояд.

Моддаи 66. Танзими баҳсҳо

1. Давлатҳои иштирокчи қӯшиш мекунанд баҳсҳоро вобаста ба тавзеҳ ё татбиқи ҳамин Конвенсия бо роҳи гуфтушунид танзим намоянд.

2. Ҳама гуна баҳсҳо байни ду Давлати иштирокчи ё бештар аз он вобаста ба тавзеҳ ё татбиқи ҳамин Конвенсия, ки наметавонад дар қараёни мӯҳлати оқилона бо роҳи гуфтушунид танзим гардад, бо дархости яке аз Давлатҳои иштирокчи ба муҳокимаи суди ҳақамӣ (арбитражӣ) пешниҳод карда мешавад. Агар дар қараёни 6 моҳ аз рӯзи муросиат ба суди ҳақамӣ (арбитраж) ҳамин Давлатҳои иштирокчи дар бораи ташкили он ба мувофиқа нарасанд, ҳар яке аз Давлатҳои иштирокчи метавонад баҳсро бо ариза мутобиқи Мақоми суд ба Суди байналмилалӣ ирсол намояд.

3. Ҳар як Давлати иштирокчи ҳангоми имзо, тасдиқ ва ё қабули ҳамин Конвенсия ё ҳароҳшавӣ ба он бояд изҳор намояд, ки ӯ худро ба муқаррароти банди 2 ҳамин модда вобаста намешуморад. Дигар Давлатҳои иштирокчи ба муқаррароти банди 2 ҳамин модда нисбат ба ҳама гуна Давлатҳои иштирокчи, ки чунин қайд шартро изҳор намудаанд, вобаста намебошанд.

4. Давлати иштирокчи, ки мутобиқи банди 3. Ҳаминаи модда чуни қайд шартро изҳор намудааст, метавонад ҳар вақт ип қайд шартро тавассути ирсоли огоҳ.инома ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид аз байн бардорад.

Моддаи 67. Ба имзо расонидан, ба тасвиб расонидан, қабул, тасдиқ ва ҳамроҳшавӣ ба Конвенсия

1. Ҳамин Конвенсия барои имзо барои ҳамаи давлатҳо аз 9 то 11 декабри соли 2003 дар Мерид, Мексика ва минбаъд Муассисаҳои марказии Созмони Милали Муттаҳид дар Ню-Йорк то 9 декабри соли 2005 кушода аст.

2. Ҳамин Конвенсия инчунин чиҳати имзо барои ташкилотҳои минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ, агар ҳатто яке аз Давлатҳои иштирокчи чунин ташкилот ҳамин Конвенсияро мутобиқи банди 1 ҳамин модда имзо карда бошад, кушода аст.

3. Ҳамин Конвенсия бояд қабулеё тасдиқ карда шавад. Грамотаи ратификатсионӣ ё ҳуҷҷатҳо дар бораи қабул ё тасдиқ барои ҳифз ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид супорида мешаванд. Ташкилоти минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ метавонад Грамотаи ратификатсионӣ худ ё дигар ҳуҷҷатро дар хусуси қабул ё тасдиқ барои ҳифз супорад, агар ҳатто яке аз Давлатҳои иштирокчии он ҳамин тавр муносибат карда бошад. Дар ин Грамотаи ратификатсионӣ ё ҳуҷҷат оид ба қабул ё тасдиқ чунин ташкилот дар хусуси доираи ваколати худ нисбат ба масъалаҳое, ки ҳамин Конвенсия танзим менамояд, изҳор мекорад. Чунин ташкилот ҳамчунин ба маҳфуздоранда оид ба ҳама гуна тағйироти дахлдор дар соҳаи ваколати худ иттилоъ медиҳад.

4. Ҳамин Конвенсия барои ҳамроҳшавии ҳама гуна давлат ё ҳама гуна ташкилоти минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ, ки ҳатто яке аз Давлатҳои иштирокчии он иштирокчии ҳамин Конвенсия мебошад, кушода аст.

Ҳуҷҷатҳо дар бораи ҳамроҳшавӣ барои ҳифз ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид супурда мешаванд. Ҳангоми ҳамроҳшавӣ ташкилоти минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ дар хусуси доираи ваколати худ нисбат ба масъалаҳое, ки ҳамин Конвенсия танзим менамояд, изҳор мекунанд. Чунин ташкилот низ ба маҳфуздоранда оид ба ҳама гуна тағйироти дахлдор дар соҳаи ваколати худ иттилоъ медиҳад.

Моддаи 68. Эътибор пайдо кардани Конвенсия

1. Ҳамин Конвенсия аз рӯзи 90-уми баъди барои ҳифз супурдани тасдиқномаи 30-юм ё ҳуҷҷат дар мавриди қабул, тасдиқ ё ҳамроҳшавӣ эътибор пайдо мекунанд. Барои мақсадҳои ҳамин банд ҳама гуна чунин тасдиқнома ё ҳуҷҷате, ки аз ҷониби ташкилоти минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ супорида шудааст, ба сифати илова ба тасдиқномаҳо ё ҳуҷҷатҳое, ки Давлатҳои иштирокчии чунин ташкилот барои ҳифз супурдаанд, баррасӣ карда намешаванд.

2. Барои ҳар як давлат ё ташкилоти минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ, ки ҳамин Конвенсияро ба тасвиб мерасонад, қабул ё тасдиқ менамояд ё ба он баъди барои ҳифз супурдани тасдиқномаи 30-юм ё ҳуҷҷат доир ба чунин амал ҳамроҳ шудаанд, ҳамин Конвенсия дар рӯзи 30-юми баъди барои ҳифз супурдани тасдиқнома ё ҳуҷҷати дахлдор аз ҷониби чунин давлатҳо ё ташкилот ё аз санаи эътибор пайдо кардани ҳамин Конвенсия мутобиқи банди 1 ҳамин Конвенсия, вобаста ба он, ки кадоме аз онҳо баъдтар фаро мерасад, эътибор пайдо мекунанд.

Моддаи 69. Ислоҳ

1. Бо гузашти панҷ соли баъди эътибор пайдо кардани ҳамин Конвенсия Давлати иштирокчӣ метавонад ислоҳ пешниҳод намояд ва онро ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид манзур дорад, ки он ислоҳи пешниҳодшударо бо мақсади баррасӣ ва қабули қарор ба Давлатҳои иштирокчӣ ва Конференсияи Давлатҳои иштирокчӣ мефиристад. Конференсияи Давлатҳои иштирокчӣ барои ноил шудан ба консенсус нисбати ҳар як ислоҳ кӯшиш мекунанд. Агар тамоми кӯшишҳо ҷиҳати ноил шудан ба консенсус бенатиҷа бошанд ва ба мувофиқа нарасанд, ба сифати тадбири ниҳой барои қабули ислоҳ аксарияти аз се ду ҳиссаи овози Давлатҳои иштирокчӣ, ки дар ҷаласан Конференсияи Давлатҳои иштирокчӣ ҳузур дошта, дар овоздиҳӣ иштирок намудаанд, тақозо мегардад.

2. Оид ба масъалаҳое, ки таҳти ваколати онҳо қарор дорад, ташкилотҳои минтақавии ҳамгирии иқтисодӣ ҳуқуқи овози худро мутобиқи ҳамин модда, бо доштани ҳамон миқдори овозе, ки ба шумораи Давлатҳои иштирокчии онҳо баробаранд ва иштирокчии ҳамин Конвенсия мебошанд, татбиқ менамоянд. Чунин ташкилот ҳуқуқи овози худро татбиқ наменамояд, агар Давлатҳои иштирокчии онҳо ҳуқуқи овози худро истифода баранд ва ё баръакс.

3. Ислоҳе, ки мутобиқи банди 1 ҳамин модда қабул шудааст, бояд аз ҷониби Давлатҳои иштирокчӣ тасвиб, тасдиқ ё қабул карда шавад.

4. Ислоҳе, ки мутобиқи банди 1 ҳамин модда қабул шудааст, нисбат ба Давлатҳои иштирокчӣ баъди 90 рӯзи ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид барои ҳифз супурдани тасдиқнома ё ҳуҷҷат дар хусуси қабул ё тасдиқи чунин ислоҳ эътибор пайдо мекунанд.

5. Ҳангоми эътибор пайдо намудани ислоҳ он барои Давлатҳои иштирокчӣ, ки дар хусуси вобастагӣ ба он розигии худро изҳор намудаанд, ҳатмӣ мебошад. Дигар Давлатҳои иштирокчӣ ба муқаррароти ҳамин Конвенсия ва ҳама гуна ислоҳ ки қаблан тасвиб, қабул ё тасдиқ гардидаанд, вобаста боқӣ мемонанд.

Моддаи 70. Бекор намудан (денонсатсия)

1. Давлати иштирокчӣ метавонад ҳамин Конвенсияро бо роҳи ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид ирсол намудани огоҳиномаи хаттӣ бекор кунанд. Чунин бекор кардан бо гузашти як соли баъди санаи аз ҷониби Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид гирифтани огоҳинома эътибор пайдо мекунанд. 2. Ташкилоти минтақавии

ҳамгирии иқтисодӣ ҳангоме, ки ҳамаи Давлатҳои иштирокчии он ҳамин Конвенсияро бекор кардаанд, дигар иштирокчии ҳамин Конвенсия буда наметавонад.

Моддаи 71. Маҳфуздоранда ва забонҳо

1. Маҳфуздорандаи ҳамин Конвенсия Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид таъин мегардад.

2. Асли ҳамин Конвенсия, ки матни забони англисӣ, арабӣ, испанӣ, хитой, русӣ ва франсузӣ он ба ҳам баробаранд, барои нигоҳ доштан ба Муншии умумии Созмони Милали Муттаҳид супорида мешавад.

Барои тасдиқи ҳамин намояндагони ваколатдори дар зер имзогузошта, ки аз тарафи ҳукуматҳои худ ба таври дахлдор ваколатдор шудаанд, ҳамин Конвенсияро имзо намуданд.

1. Гузориши Конференсияи байналмилалӣ оид ба маблағгузорию рушд, Монтеррей, Мексика. 18-22 март соли 2002 (Нашрияти Созмони Милали Муттаҳид, дар ғурӯш № R.02.11.A.77. Боби 1, резолютсияи 1, замима 1.)

2. Гузориши Вохӯрии умумичаҳонӣ дар сатҳи олий оид ба рушди устувор, Йоханнесбург, Африкаи Ҷанубӣ, 26 август- 4 сентябри соли 2002 (нашри Созмони Милалӣ Муттаҳид, дар ғурӯш № R.03. 11.A. 1. ва ислоҳ) Боби 1, резолютсияи 1, замимаи 1.

3. A/58/422 и Add.I

4. См. E/1996/99.

5. Official Journal of the European Communities, C195, 25 June 1997.

6. См. Corruption and integrity Improvement Initiatives in Developing Countries (United Nations publication. Sales No.

E.98.III.B.18)

7. Council of Europe, European Treaty Series, No. 173.

8. Ibid., No. 174.

9. Резолютсияи 55/25 Ассамблеяи генералӣ замимаи 1.